

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

«Οὐκ ἄρνησόμεθά σε φίλη Ὁρθοδοξία...»

1948

2008

«Σήμερον τῶν Ὁρθοδόξων ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος
Πανήγυρις ἀγάλλεται»

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2008 - ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΕΤΟΣ 56^ο ΑΡ. ΦΥΛΑΚΟΥ 950 - ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - 106 82 ΑΘΗΝΑΙ (Γ' ΟΡΟΦΟΣ)

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1928

Διμηνιαῖον Δημοσιογραφικόν Ὅργανον
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος
Περίοδος Γ' ἔτος 58ο Τεύχος 950
Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 2008

Ἰδρυτής:

Ἀνδρέας Βαπορίδης
(† 1976)

Ἐκδότης:

Ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος
κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Διευθυντής:

† Ὁ Μαραθῶνος Φώτιος

Συντακτική ἐπιτροπή:

† Ὁ Πειραιῶς καί Σαλαμῖνος Γερόντιος
† Ὁ Ἀττικῆς καί Βοιωτίας Χρυσόστομος
† Ἀρχιμ. Γρηγόριος Ταυλάριος
† Πρεσβ. Μιχαήλ Κωνσταντινίδης

Ὑπεύθυνος Συνδρομῶν - Ἐμβασμάτων

Κατσαγώνης Κωνσταντῖνος
Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Συνδρομαί:

Ἑσωτερικοῦ ἐτησίᾳ 10 εὐρώ
Ἐξωτερικοῦ 15 , Η.Π.Α.
Τιμή φύλλου 1 εὐρώ

Ἰδιοκτησία - Κεντρικὴ Διάθεσις:

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ὁδός Κάνιγγος, 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ

Τηλ.: 210 38 28 280 -Fax: 210 38 47 365

www.ecclesiagoc.gr e-mail: goc@otenet.gr

Ἐκτύπωσις: ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ. 210 92 17 513, ἄλ: 210 92 37 033

www.eptalofos.gr e-mail: info@eptalofos.gr

Εικὼν Ἐξαφύλλου:
60 χρόνια Θεοφάνεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μήνυμα ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.....	3-4
Θεοφάνεια 2008	5-9
Ἱερεὺς Χρῆστος Γκιόκας.....	10-11
Ἡ Φωνὴ τῶν Πατέρων	12-13
Φωνὴ ἀπὸ παλαιὰ	14-15
Ἀφιέρωμα	16-17
Μικρά καὶ οὐσιώδη	18-19
Τὴν Διακονίαν σου πληροφόρησον	20-23

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΔΑΧΗ

«Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων».

(Ἰωάν. Α' 1-4)

**ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΙΚΟ
ΜΗΝΥΜΑ
ΕΠΙ Τῷ ΣΩΤΗΡΙῷ ΝΕῶ
ΕΤΕΙ 2008**

Ἀδελφοί καί τέκνα ἐν Κυρίῳ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος.

Χάρις καί ἔλεος ἀπό Θεοῦ Πατρός Υἱοῦ καί Ἀγίου Πνεύματος.

Ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος Κύριος καί Θεός ἡμῶν, ἠδόκησε θεία ἀγαθότητι καί μακροθυμία τήν εἴσοδον εἰς τόν κόσμον τοῦ νέου ἐνιαυσίου χρόνου 2008 ἀπό Χριστοῦ, παρατείνων τήν χορήγησιν τῶν ἀγαθῶν Του εἰς χρηστούς καί ἀχαρίστους ἐκ τοῦ ἀνεξάντλητου πλούτου τῆς ἀγάπης καί ἀνεξικακίας Του.

Χρέος μας ὅθεν νά παραδειγματισθῶμεν ἐκ τῆς καλακαγαθίας Του καί ὡς χρεώσται τῶν εὐεργεσιῶν Του ἀνανήψωμεν καί ἐξαρθῶμεν εἰς τό ὕψος τῆς ἀποστολῆς μας ὡς ὄντων λογικῶν.

Πρός τοῦτο, ἀνάγκη νά γίνῃ βίωμά μας ἡ σοφή ρῆσις «νίκα τό κακόν διά τοῦ καλοῦ».

Ἐξ αὐτοῦ φανεροῦται ἡ εὐγένεια καί ὁ πολιτισμός μας ὡς θεϊκῶν δημιουργημάτων Πατέρα ἐχόντων τόν Θεόν, τόν ὁποῖον καί μιμούμεθα.

Εἶναι δέ τοῦτο ἀξιολόγησις τοῦ πολυτίμου χρόνου εἰς δημιουργίαν, ἐνῶ ἀντιθέτως ἡ ἄφρων σπατάλη ἔχει δεινά ἐπακόλουθα προσωρινά καί αἰώνια, ἀναλόγως.

Ὁ παρελθών χρόνος ἔφυγεν ἀνεπιστρεπτί συναποκομίζων μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τήν ἱστορικήν μνήμην ὅ,τι καλόν ἤ κακόν.

Ἐφυγε δυστυχῶς βεβαρυμένος μέ γεγονότα ἀπαισίας μνήμης, προδοσίαν τῆς πίστεως καί στυγνήν ἀδιαφορίαν τῶν ἡγετῶν τῆς Κρατικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐφυγε μέ τό βάρος τῆς ἐξοντωτικῆς διώξεως τῶν ὁμολογητῶν Ἑσφιγμενιτῶν Πατέρων.

Ἐφυγε, κομιστής ἀπανθρώπου βαρβαρότητος, μεγάλης καταστροφῆς τῆς χώρας ἐξ ἐμπρησμοῦ καί μέ

δεινήν ἐξαχρείωσιν τῶν ἡθῶν εἰς ὑποτίμησιν τοῦ πολιτισμοῦ τῆς πατρίδος μας, ἡ ὁποία ὑπῆρξε ἡ γενέτειρά του.

Εἰς ἀντίδοτον ὅμως τούτων ὁ χρόνος καλῶς χειριζόμενος εἶναι χρυσός ὑπέρτιμος, κατὰ τό γνωμικόν· «Φείδου χρόνου»!

Ἄς μή παρέλθῃ ὅθεν ἀνεκμετάλλευτος ἐπ' ἀγαθῷ, διότι ἡ χθὲς ἔφυγε καί ἡ αὔριον ἔρχεται καί ταχέως παρέρχεται, ἐνῶ τό ἔργον μένει, ὠφέλιμον ἢ ἐπιβλαβές.

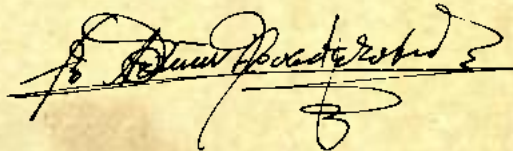
Πρός τοῦτο, παραγγέλει ὁ Κύριος νά μή πλεονεκτῶμεν πρόσκαιρον ὕλην· «Μή θησαυρίζετε θησαυρούς ὑμῖν» ἐπιγείους διότι εἶναι ἐπιζήμιος σπατάλη χρόνου, ἀφοῦ τά πάντα ρέουν ἀφανιζόμενα εἰς τό ἄπειρον ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ. «Θησαυρίζετε ἐν οὐρανοῖς» θησαυρούς ἰδικούς σας αἰωνίως.

- Τούτων ἔνεκα, ἀγαπητοί, ἄς ἐργασθῶμεν τά ἔργα τοῦ φωτός ἀξιολογοῦντες τήν νέαν χρονικήν περίοδον ὅπως λαμπροφορήσωμεν ἐν στολισμῷ ἀρετῶν, πίστιν ἀταλάντευτον, ἔργα εὐποιΐας, σωφροσύνην καί ἀγάπην τελείαν πρὸς τόν Θεόν καί τόν πλησίον, ὡς φρόνιμοι καί νουνεχεῖς ἐργάται τοῦ Εὐαγγελίου.

Σύν τούτοις, ἔστω σοβαρῶς ὑπ' ὅσιν καί ἡ συμβουλή τοῦ Θεορρήμονος Παύλου· «Βλέπετε πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖται, μή ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί ἐξαγοραζόμενοι τόν καιρόν ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσίν» (Εβρ. Ε' 19).

Ἐν κατακλειδί, δέξασθε εὐχάς ἐγκαρδίους μετ' ἐορτίων προσρήσεων ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καί λοιπαῖς ἐορταῖς τοῦ δωδεκαημέρου, ὑγείαν ψυχῆς καί σώματος, εἰρήνην ὑπὸ Θεοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ καί παντὶ τῷ κόσμῳ ὡς καί ἐνὶ ἐκάστῳ ἐξ ὑμῶν καί ἐργασίαν γόνιμον τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ εἰς δόξαν Αὐτοῦ καί ἡμετέραν εὐδαιμονίαν ἐν τῷ παρόντι βίῳ καί τῷ αἰωνίῳ μέλλοντι.

Διάπυρος εἰς Κύριον εὐχέτης

† Ὁ Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Β΄

Τά έφετεινά Θεοφάνεια ξεπέρασαν κάθε προηγούμενη χρονιά σέ λαμπρότητα καί κοσμοπλημμύρα.

Έωρτάσθηκε ή μεγάλη ήμέρα, μέ ένθουσιασμό του εϋσεβοϋς λαού πρός τήν πολυτίμητη καί πολυπαθή όρθοδοξία στίς ήμέρες μας.

Ό δημόσιος έορτασμός δίνει στόν έξω κόσμο τήν εικόνα καί τό μέτρο του ζήλου καί τής αγάπης των πιστών πρός τήν πολεμουμένη αληθινή πίστη του Χριστού.

Δοξάζουμε τόν Θεόν πού ένδυναμώνει τόν περιούσιο κληρο καί λαό Του επί 84 όλόκληρα έτη εις άμυναν κατά τής προδοθείσης πίστεως.

Εΐναι καθήκον μας νά τιμούμε έξαιρέτως αυτή τήν ήμέρα καθώς παραλάβαμε από τους πατέρας μας, διότι ό δημόσιος έορτασμός εΐναι τό κήρυγμα πρός τόν έξω λαό, ότι ή πίστη των εϋσεβών δέν λυγίζει παρά τά 84 χρόνια διωγμού.

Εΐναι συνεπώς όμολογία πίστεως ό τελούμενος σέ δημόσιο χώρο αγιασμός των ύδάτων καί πρέπει νά γίνει βίωμα κάθε όρθοδόξου χριστιανού ότι ή ήμέρα των Θεοφανείων εΐναι αφιερωμένη από τους πρώτους αγωνιστές στή δόξα τής όρθοδοξίας

καί έκ τούτου γίνεται άντιληπτό ότι ή συμμετοχή όλων μας εις τό προσκλητήριο του καθήκοντος εΐναι άπαραίτητη.

Καθώς αναφέραμε, τά έφετεινά Θεοφάνεια έδωσαν πράγματι αυτήν τήν εικόνα γιά τήν ώραία καί πλούσια συγκρότηση του έορτασμού.

Τά νιάτα πρόθυμα καί στολισμένα σέ μεγάλη ποικιλία μέ τίς παραδοσιακές ένδυμασίες, άκόμη καί μέχρι παιδιών καί κοριτσιών 250 τόν αριθμό, έδιναν τήν έλπίδα του μέλλοντος στόν τίμιο αγώνα μας γιά τήν αγία πίστη μας.

Ὁ στολισμός ἀπό λάβαρα καί σημαίες, σταυρούς καί ἑξαπτέρυγα μέ τή μεγάλη εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως στό κέντρο βασταζομένη ἀπό 4 λεβεντόκορμους τσολιάδες, ἦταν τό συμπλήρωμα τῆς ὥραίας καί κατανυκτικῆς τελετῆς.

Δέν πρέπει νά παραλείψουμε τίς ἑπτὰ Φιλαρμονικές, τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, τῆς Ἑλλην. Ἀστυνομίας, τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος καί τῶν Δήμων Πειραιῶς, Σαλαμῖνος, Παιανίας καί Ἀσπροπύργου καί τή χορωδία τῶν Ἱεροψαλτῶν ὑπό τόν κ. Ἰωαννίδην, πού χαρμόσυνα σκόπιζαν στόν ἀέρα τή γλυκειά μελωδία· «Σήμερον τῶν ὑδάτων ἀγιαζεται ἡ φύσις καί ρήγνυται ὁ Ἰορδάνης».

Ἐπί τῆς ἐξέδρας εἰς τόν παραθαλάσσιον χῶρον, οἱ Ἀρχιερεῖς μετά τοῦ ἱεροῦ κλήρου, οἱ ἐπίσημοι πολιτικοί ἐκπρόσωποι, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Π. Φασούλας μετά τοῦ Δ.Σ. ὁ Πρόεδρος τοῦ Λ.Α.Ο.Σ. κ. Καρατζαφέρης, ὁ Γεν. Γραμματέας τῆς Κοινοβουλευτικῆς ομάδας κ. Τραγάκης, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Νεράντζης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς, Βουλευτές, ὁ πολιτευτής κ. Γ. Τριανταφύλλου Διοικη-

τικοί σύμβουλοι, ὁ Διοικητής τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ κ. Κούβαρης, ὁ κεντρικός Λιμενάρχης καί ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος καθώς καί ἄλλοι ἐκπρόσωποι διαφόρων κλάδων καί ἡ Ἀστυνομία πού εἶχε τήν ἐπιτήρηση τῆς τάξεως σέ ὅλη τή διαδρομή τῆς πομπῆς καί στήν προκυμαία γιά νά μήν δημιουργηθεῖ συνωστισμός στό πλῆθος, προσέδωσαν τιμητική παρουσία.

Ἀξίζουν πολλά συγχαρητήρια εἰς τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη κ. Γερόντιο, ὁ ὁποῖος εἶχε τήν πολυήμερη καί κοπιώδη φροντίδα γιά τήν ἄψογη τελετή τοῦ παραδοσιακοῦ ἑορτασμοῦ.

Εὐχόμαστε καί εἰς τό μέλλον τέτοιες θεάρεστες ἐκδηλώσεις.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐτέλεσε τόν ἁγιασμό τῶν ὑδάτων διά τοῦ τιμίου Σταυροῦ καί ἐξεφώνησε τόν ἀκόλουθο λόγο, ἐπισημαίνων τό περιεχόμενο τῆς ἑορτῆς καί τοῦ ἱεροῦ μας ἀγῶνα καθώς ἀκολούθως:

Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς

Τίμιον Πρεσβυτέριον

Ἀξιότιμοι Κύριοι ἐκπρόσωποι τῆς ποιτηείας

Λαέ τοῦ Κυρίου περιούσιε.

Καθῆκον ὑψηλόν καί παραδοσιακόν διά τήν

πανίερν ἑορτὴν τῶν Θεοφανείων μᾶς συνεκέντρωσε σήμερον εἰς τόν παρόντα χρόνον, πρὸς ἀνταπόδοσιν δόξης καὶ τιμῆς εἰς τὸν τιμήσαντα ἡμᾶς διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς Του, Κύριον καὶ Θεόν ἡμῶν τόν καὶ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθέντα, εἰς ἁγιασμόν τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν στοιχείων τῆς φύσεως.

Ἡ ἐκκλησία συγκαλοῦσα τὰ τέκνα της εἰς κοινήν χαράν καὶ εὐφροσύνην διασαλπίζει· «Σήμερον τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καὶ μεγαλόφωνος τῶν ὀρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται». ΣΗΜΕΡΟΝ, ὅχι χρονικῶς ἀλλὰ παραδοσιακῶς, κατὰ τὰ ἑκπαῖαι ἱερά θέσμια τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἡ δόξα καὶ ἡ τιμή ἴσταται εἰς τὴν ὁμοφωνίαν καὶ τὴν ἐνότητα τῶν πιστευόντων εἰς Χριστόν καὶ ὅχι εἰς τὴν δῆθεν ἀκρίβειαν τοῦ χρόνου, κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἀπεκαλύφθησαν δόηιοι σκοποί.

Ὁ θεῖος Παῦλος ἐντέλλεται· «Ἀδελφοί βῆεπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συναγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν

παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν» (Κολ. Β' 8).

Ἐν τῷ βαπτισμῷ τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ἐμαρτυρήθη ἡ Υἱότης Αὐτοῦ πρὸς τόν Πατέρα καὶ τό σωτηριῶδες ἔργον τῆς ἀποστολῆς Του εἰς τόν κόσμον, ὑπὸ τῆς οὐρανόθεν φωνῆς τοῦ Θεοῦ Πατρός· «Σὺ εἶ ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ νύδόκησα», ἐνῶ τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐν εἵδει περιστερᾶς ἐθεάθη κατερχόμενον ἐπὶ τόν βαπτιζόμενον Ἰησοῦν, διὰ τοῦ λόγου τό ἀσφαλές.

Διὰ τῶν μεγάλων καὶ ὑπερφυῶν τούτων σημείων ἐφανερώθη ἐπὶ πᾶσιν εἰς τόν κόσμον καὶ τό μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος, διὰ νά γνωρίσῃ ἡ ἀνθρωπότης τόν ἀληθῆ Θεόν καὶ ἀποβάλλῃ τὴν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας.

Λίαν δέ ἐπιτυχῶς ὠνομάσθη ἡ ἑορτή, ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ἢ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ.

Ἡμεῖς, καθὼς παρελάβομεν ἐπιτελοῦμεν τόν ἑορτασμόν ταύτην τὴν ἡμέραν, ὡς τέκνα πιστά τῶν Θεοφόρων Πατέρων κατὰ τὰς ἐντολὰς των· «Μὴ μέταιρε ὅρια αἰῶνια ἃ οἱ Πατέρες σου ἔθεντο».

Κατὰ ταῦτα, ἀγαπητοὶ νεοημερολογοῦνται, δέν ἀνηγάγομεν εἰς δόγμα τὴν διαφορὰν τῶν ἡμερῶν καθὼς μᾶς κατηγορεῖτε, ἀλλὰ τό ἐπεληθὸν σχίσμα ἐκ τῆς ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ παπικοῦ ἑορτολογοῦ, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τῆς ὁποίας ἔθιξε τό κύριον δόγμα τῆς ἐνότητος τῶν πιστῶν ἐν τῇ θεῇ λειτουργίᾳ.

Τὴν μεταρρύθμισιν, μόνον μία Πανορθόδοξος Σύνοδος ἠδύνατο ν' ἀποφασίσῃ ὡς θέμα ὁλοκληρίου τῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅχι ἡ μονομερὴς πρᾶξις Μελετίου Μεταξάκη καὶ Χρυσοστόμου Παπαδοπουλοῦ, ἐφαρμοσθεῖσα βιαίως καὶ δυναστικῶς τῷ τρόπῳ.

Ὁ αὐταρχισμός ὡς ξένος πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, διέσπασε τὴν ἐνότητα αὐτῆς καὶ διήρесе τό ποίμνιον!

Τό πᾶν ὅμως θλιβερόν διὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι, ἡ ἐπανάληψις τοῦ αὐταρχισμοῦ ὑπὸ τῆς δυάδος Βαρθολομαίου, Χριστοδούλου εἰς τὰς σχέσεις των μετὰ τῶν παπικῶν, οἱ ὅποιοι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῶν ἀπαισίας μνήμης πράξε-

ων του ρηξικελεύθου Ἀθηναγόρου ἐν ἔτει 1965, 7 Δεκεμβρίου.

Τότε, ἐγένετο ἡ παράνομος καί ἀντικανονική ἄρσις τῶν ἀναθεμάτων τοῦ σχίσματος ἀνατολῆς καί δύσεως, χωρίς νά ἀρθοῦν οἱ λόγοι, δεδομένου ὅτι οὐδέποτε ἡ παπασύνη μετενόησε διά τās αἰρέσεις καί βαρυτάτας ἐκτροπᾶς της, ἀλλᾶ μᾶλλον προσέθεσε καί νέας, ὡς τό ἀλάθητον καί τό πρωτεῖον τοῦ Πάπα, διεκδικοῦντος τόν τίτλον τοῦ μοναδικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς. (!) Εἰς ταῦτα προστεθῆτω καί ἡ πονηρά Οὐνία, ὡς ἄλλη ἀλεπού πλησιάζουσα τά θύματά της.

Οὕτως, αὐθαιρέτως ἐνεργήσας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ἔφερεν εἰς τήν Ἑλλάδα τόν Πάπαν καταμολύνας τόν ἱερόν βράχον τῆς Πνυκός παρά τήν Ἀκρόπολιν. Ὅμοίως διά τοῦ «χοροῦ» τῶν θεατρίνων μελῶν τοῦ ἀθέου Π.Σ.Ε., τό ὅποιον ἐν συνεχείᾳ ἔφερεν εἰς Ἀθήνας, ἐνῶ ἔσπευσε μετ' ὀλίγον εἰς τό Βατικανόν εἰς ἐναγκαλισμόν τοῦ ἀθέου Πάπα.

Τί δέ εἶπομεν περί τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου ὁ ὁποῖος εἰς τήν θρονικήν ἐορτήν τοῦ Φαναρίου ἐν ἔτει, 2006 ἐτίμησε τόν Πάπαν μέ δοξολογίας καί πολυχρονισμούς ὡς πρῶτον Ἀγιώτατον Ἀδελφόν καί συλλειτουργόν καί μέ χαρίεσαν καρδίαν καί μορφήν παρήλασαν παγκοσμίως, χειροκρατούμενοι ὡς ἠγαπημένοι ἀδελφοί πρός ἐμπαιγμόν τῆς ὀρθοδοξίας καί σκανδαλισμόν τῶν ὀρθοδοξῶν πιστῶν;

Τά ἐκτεθέντα, λογίζοντα ὡς ὀρθοτόμησις τοῦ λόγου τῆς ἀληθείας καί δῆ ἐν ὥρᾳ ρει-

τουργίας, ὅτε ἀναφωνεῖται «Ἐν πρώτοις μνήσθητι Κύριε τοῦ Πατριάρχου ἢ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν... τοῦ ὀρθοτομοῦντος τόν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας».

Ὅποιος ἐμπαιγμός καί πρός Θεόν ἀσέβεια;

Σφόδρα λυπούμεθα εἰς ταῦτα, διά τήν νάρκην τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἀνωτέρου καί κατωτέρου, ἐκτός ὀλίγων ἀγωνιζομένων, ἐξησθενημένως ὅμως διά τοῦ χάρτου καί μόνον κατά της ἐνορχηστρωμένης ἀλώσεως τῆς ὀρθοδοξίας.

Οἱ πατέρες αὐστηρῶς ἐντέλλονται εἰς τήν περίπτωσιν ταύτην τήν ἀποτείχισιν, κατά τόν 15ον Κανόνα τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου καί τοῦ 30οῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καί ὄχι κατά τήν δικολαβικήν ἐφεύρεσιν πρός καθουσιασμόν τοῦ ἀσυλληγοῖστου συλληγοισμοῦ, ὅτι «ὁ πόλεμος νά γίνεται μέσα ἀπό τήν Ἐκκλησίαν».

Ὅποταν τίθεται, καί πάλιν κατά τούς Πατέρας, τό ἐρώτημα Ποῖοι εἶναι οἱ ἐντός καί ποῖοι οἱ ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας; Μήπως οἱ προξενήσαντες τό σχῆμα ἐν ἔτει 1924;

Ἦγνοήθησαν οἱ Μάρκοι Εὐγενικοί, οἱ Φώτιοι, οἱ Γρηγόριοι Παλαμάδες, οἱ Βρυένιοι, οἱ Αἰτωλοῖ Κοσμάδες, τούς ὁποίους «περιποιεῖται» ἡ πατριαρχική γλῶσσα, ἄκουσον, ἄκουσον τό πῶς!

«Ἡ μετάνοια ἡμῶν διά τό παρελθόν εἶναι ἀπαραίτητος.

Δέν πρέπει νά σπαταλήσωμεν τόν χρόνον εἰς ἀναζήτησιν εὐθυνῶν. Οἱ κληροδοτήσαντες εἰς ἡμᾶς τήν διάσπασιν προπάτορες ἡμῶν, ὑπῆρξαν ἀτυχῆ θύματα τοῦ ἀρχεκάκου ὄφεος καί εὐρίσκονται ἤδη εἰς χεῖρας τοῦ Δικαιο-

κρίτου Θεοῦ. Αἰτούμεθα δι' αὐτούς τό ἔθνος τοῦ Θεοῦ, ἀλλήλ' ὀφείλομεν ἐνώπιον αὐτοῦ ὅπως ἐπανορθώσωμεν τά σφάλματα ἐκείνων»! (Ἐκκλ. Ἀλήθεια 5-2-98)

Τί δυνάμεθα νά εἰπώμεν εἰς τό παραλήρημα τοῦτο; Ἀδυνατεῖ ὁ νοῦς τοῦ λογικοῦ ἀνθρώπου νά συληθῇ τό μέγεθος τῆς παρατόλμου ἀσεβείας!

Ταῦτα ἐλάλησε πατριαρχική γλῶσσα περὶ Ἀγίων, τοὺς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ὀνομάζει «θείαν παρεμβολήν ἀστέρας πολυφώτους τοῦ νοητικοῦ στερεώματος, μυρίνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, Ἐκκλησίας τό καύχημα καί οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, οἱ τό μυστήριον τῆς Θεολογίας τρανώς παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ».

ὑπὲρ τούτων τῶν διατρανωσάντων τὴν ἀλήθειαν καί ὑψωσάντων τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ἕως οὐρανοῦ, αἰτεῖται ὁ πατριάρχης τοῦ 8ου αἰῶνος τό ἔθνος τοῦ Θεοῦ, διότι τοὺς θεωρεῖ κολλησμένους ἐπειδὴ δὲν ὑπέκυψαν εἰς τὸν ἑωσφορικὸν ἐγωϊσμόν τοῦ πάπα, ἀλλὰ ἐστήριξαν τὴν ὀρθόδοξον ἀλήθειαν.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι ἰδιοκτησία οὐδενός ἀπολύτως. Οὔτε Πατριάρχου, οὔτε Ἀρχιεπισκόπου, διὰ νά τὴν κατευθύνῃ κατὰ βούλησιν, ἀλλὰ θεοσύστατος ὁργανισμός ἄνωθεν δεχόμενος τὴν χάριν.

Τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας περιγράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ του γράφων·

«Ὡ Τιμόθεε τὴν παρακαταθήκην φύλαξον ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας» (Β' 20)

«... ἐάν δέ βραδύνω, ἵνα ἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν Ἐκκλησία Θεοῦ ζώντος στύλος καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας· καί ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τό τῆς εὐσεβείας μυστήριον» (Τιμ. Δ-15).

Στύλος ὅθεν καί ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας καί τῆς εὐσεβείας μυστήριον καί ὄχι δεσποτισμός ἀχαλίνωτος.

Αὐτὴν τὴν προδοσίαν προεῖδον οἱ πατέρες μας πρὸ 83 ἐτῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀληθαγῆς τοῦ ἡμερολογίου καί ἐφώνησαν· «Μὰς φραγκέψαν».

Ἀπεδείχθη ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέβηπε ἡ μεταρ-

ρύθμισις τοῦ ἑορτολογίου καὶ ὄχι εἰς χρονικὴν διόρθωσιν. Ἐχρησιμοποιήθη δέ τό πρῶτον ὁ τρόπος τοῦ συνεορτασμοῦ μετὰ τῶν παπικῶν διὰ τὰς ἀκινήτους ἑορτάς, διὰ νά ἀκοηθῇ ἡ δευτέρα ἀπόπειρα ἐν καιρῷ καί διὰ τὰς κινήτας, μέ τὴν ἀληθαγῆν τοῦ Πάσχα.

Ἀγαπητοί·

Τὰ ἀνωτέρω, δίδουν τὴν ζοφερὰν εἰκόνα τῶν τεκταινομένων εἰς βάρος τῆς ἀγιωτάτης ὀρθοδοξίας.

Ἡμεῖς, τό «μικρόν ποίμνιον» τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἴμεθα, ὡς προελήχθη, οὔτε οἱ ὀπισθοδρομικοὶ παλαιοημερολογίται, οὔτε οἱ ἀναγαγόντες, ὡς εἶπομεν, τὴν διαφορὰν τῶν ἡμερῶν εἰς δόγμα, κατὰ τὴν φρασεολογίαν τῶν κατηγόρων μας, ἀλλὰ οἱ φρυκτωροὶ ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάληξεων τῆς ὀρθοδοξίας! Εἴμεθα οἱ προνομιοῦχοι φύλλακες οἱ φυλάσσοντες θερμοπύλας τῆς σωζούσης ἀληθείας.

Διὸ καὶ θλιβόμεθα καί ἀποροῦμεν διὰ τὴν ἀφωνίαν τῶν συντηρητικῶν τουλήχιστον Ἀρχιερέων, ὅταν σαλεύονται τὰ θεμέλια τῆς πίστεως καί, περισσοτέρως θλιβόμεθα διὰ τὴν ἀφωνίαν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τό ὁποῖον ὀνομάζαμεν ἄλλοτε Ἀκρόπολιν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Εἰς τοῦτο μία καὶ μόνη Μονή, ἡ τοῦ Ἑσφιγμένου, ἵσταται εἰς τό ὕψος τῆς ἀποστολῆς τῆς καὶ διώκεται ἀπηνῶς μέχρις τοῦ ἐκ τῆς πείνης θανάτου τῶν μοναχῶν, διότι πάντοτε ἡ ἀλήθεια διώκεται.

Διὰ τοῦτο σήμερον, ἡμέραν τοῦ καθηγιασμένου ἑορτολογίου, ἑορτάζομεν θεοφάνεια καί δεόμεθα τοῦ Κυρίου, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας τιμίους εἰς τὸν ἀμπελῶνα Του ἵνα τὰ μὲν ζιζάνια ἐκτίλῃ, τὸν δὲ ἀμπελῶνα Του παραδώσῃ εἰς χεῖρας καλῶν ἐργατῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῶν καρπῶν.

Τότε δυνάμεθα στεντορίως νά φωνάξωμεν· «Αὕτη ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον».

Αὕτη εἶναι ἡ μεγίστη χαρὰ Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, διότι τό ἔργον τῆς Ἐκκλησίας θά ἀποβῇ σωτήριο ἐν δόξαν Θεοῦ.

Μετ' εὐχῶν ἐγκαρδιῶν

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΙΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ π. ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΙΟΚΑ

Ο π. Χρήστος κατάγονταν από την Τανάγρα, του Νομού Βοιωτίας.

Οί γονείς του ήταν ευσεβείς, δίκαιοι και καλοί χριστιανοί. Ήταν γιός του Γεωργίου Γκιοκά ο οποίος κατάγονταν από τό «Κριεκούκι» (Έρυθρες) από τό σόϊ του Δημητρίου Γκιοκά. Είχαν τό παρατσούκλι «Πύργου» διότι είχαν τό πιό ψηλό σπίτι του χωριού.

Ύπῃρχαν τέσσερα σόγια μέ τήν ἴδια ἐπωνυμία Γκιοκά καί τούς ξεχώριζαν μέ τά παρατσούκλια τους. Τό σπίτι του παππού του π. Χρήστου, βρίσκεται καί ὑπάρχει μέχρι καί σήμερα πίσω ἀπό τό χασάπικο του Μανέλα, τό ὁποῖο ὁ Δῆμος Έρυθρῶν τό ἔχει διατηρήσει. Ἡ μητέρα του ἦταν ἡ Φωτεινή Μπελεγράζη, κόρη του Νικολάου, ὁ ὁποῖος ἦταν πρόεδρος τῆς κοινότητας Τανάγρας ἐπί 35 ἔτη. Ήταν πολύ καλός ἄνθρωπος εὐγενῆς πλούσιος καί φιλόξενος κτηματίας.

Εἶχε τό μοναδικό στήν ἐποχή του παντοπωλεῖο πού λειτουργοῦσε καί ὡς ταβέρνα, χασάπικο, μανάβικο, καφενεῖο, κουρεῖο κ.τ.λ. Κάτω στό ὑπόγειο ἦταν οἱ ἀποθήκες μέ τά βαρέλια κρασί ὅπου κρύβονταν οἱ ληστές τῆς ἐποχῆς, πού τόν ἐκβίαζαν νά τούς κρύψει. Ἐπάνω στό ἰσόγειο στήν ταβέρνα ἦταν οἱ χωροφύλακες ὅπου τούς τάιζε ὅλους ἀφιλοκερδῶς, πῆγαινε κάτω νά τούς φέρει κρασί καί ἔλεγε στους ληστές νά κρυφτοῦν, ἔως ὅτου φύγουν οἱ χωροφύλακες.

Οἱ μισοί κάτοικοι τῆς Τανάγρας ἔχουν τό ἐπίθετο Μπελεγράζης.

Ὁ π. Χρήστος εἶχε 12 ἀδελφία ἐκ τῶν ὁποίων τά ὀκτώ ἦταν ἀγόρια καί τά τέσσερα κορίτσια.

Τόν Ἰανουάριο τοῦ 2007 ἀπεβίωσε καί ἡ τελευταία ἀδελφή τους, σέ μεγάλη ἡλικία.

Ὁ π. Χρήστος ἐγεννήθη τό ἔτος 1900, καί ἀπό μικρό παιδί ντυνόταν παπαδάκι κάθε Κυριακή καί ἑορτή στόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου Τανάγρας.

Σπούδασε στήν Θήβα, τελείωσε τό Σχολαρχεῖο καί διορίστηκε στήν Ἐθνική Τράπεζα Θήβας ὡς ταμίας. Παράλληλα διδασκόταν τήν τέχνη τοῦ ὑποδηματοποιοῦ, ὅπου τήν ἐποχή ἐκείνη τά ὑποδήματα ἦταν ὅλα χειροποίητα.

Ύπῃρέτησε ὡς κληρωτός στόν Ἑλληνικό Στρατό τό 1921. Ἐν καιρῷ πολέμου τόν ἔστειλαν δύο φορές στήν Μικρά Ἀσία, ὅπου ὑπῆρέτησε 4 χρόνια στό Ἱππικό τοῦ στρατοῦ μας καί τόν ἐξέλεξαν σάν Ἀγγελιοφόρο μέ τό ἄλογό του καί τήν εἰδική στολή. Οἱ ἀνώτεροί του τοῦ ἔδωσαν τήν θέση αὐτή, ἐπειδή ἦταν τοῦ Σχολαρχείου καί τοῦ εἶχαν ἐμπιστοσύνη, λόγω τῆς τιμιότητάς του καί ἐπειδή γνώριζε πολλά μυστικά τοῦ Στρατοῦ μας. Ὅπλο δέν χρησιμοποίησε ποτέ λόγω τῆς εἰδικότητάς αὐτῆς. Τήν δεύτερη φορά πού τόν ἔστειλαν πάλι στήν Μικρά Ἀσία, εἶχαν φτάσει μέχρι τό Ἑσκή Σεχίρ, ὅπου εἶχε πάει καί μέ ἄλλους συγχωριανούς του ἀπό τή Θήβα. Τότε ἐγινε ἡ προδοσία ἀπό τούς συμμάχους μας Ἀγγλους-Γάλλους κ.τ.λ. καί ἄρχισε ἡ μεγάλη ταλαιπωρία τῆς ὀπισθοχώρησης τοῦ στρατοῦ μας.

Ἐκεῖ συναντήθηκε μέ τόν Δημήτριο Τούτουζα, ὁ ὁποῖος τόν ἔσωσε ἀπό τούς Τούρκους. Κατόπιν ἐγιναν καί κουμπάροι, ὁ Δημήτριος Τούτουζας βάπτισε τόν μικρότερο γιό τοῦ π. Χρήστου τόν Ἀλέξιο. Συνολικά εἶχε βαπτίσει 33 παιδιά μέ τό ὄνομα Ἀλέξιος, ὅσο καί τά χρόνια τοῦ Κυρίου μας.

Ἀπό τήν οἰκογένεια τοῦ πατέρα του, δύο

αδέλφια έγιναν ιερείς. Ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός του ὁ π. Δημήτριος ὁ ὁποῖος ἦταν χειροτονημένος ἀπὸ τὸν Θηβῶν καὶ Λεβαδείας Συνέσιον, τὸ ἔτος 1931, ὅμως τὸ 1935 γύρισε μὲ τὸ ὀρθόδοξο πατριό ἡμερολόγιο καὶ κατόρθωσε νὰ κάνει ἐνορία μέσα στὴν Θήβα, τὸν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Καλοκτένη τὸν προστάτη τῶν Θηβῶν.

Τὸ ἔτος 1937 μὲ ἐντολή τῶν ἀειμνήστων Μητροπολιτῶν Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ Δημητριάδος Γερμανοῦ, ἐγινε ἡ χειροτονία τοῦ π. Χρήστου Γκιόκα ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο Κυκλάδων Γερμανό. Ἦταν τότε ὁ π. Χρήστος παντρεμένος μὲ πέντε παιδιά, μόλις 36 ἐτῶν. Ἡ δὲ χειροτονία του ἐγινε νομίμως καὶ μὲ ὅλους τοὺς κανονισμοὺς τῆς Ἐκκλησίας, παρουσίᾳ πλήθους κόσμου τὴν 9ῃν Ἰουλίου 1937.

Βαθμιαίως προβιβάσθηκε ὡς Ἀναγνώστης, Ὑποδιάκονος, Διάκονος. Κατόπιν τὴν 10ῃν τοῦ ἰδίου μηνός καὶ ἔτους, ἔλαβε καὶ τὸ ἀξίωμα εἰς Πρεσβύτερον καὶ Πνευματικόν, στὴν ἴδια Ἱερά Μονὴ τῆς Εὐαγγελίστριας Μενιδίου, στοὺς πρόποδες τῆς Πάρνηθας.

Ἡ γνησιότητα τῆς χειροτονίας του ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰ δύο γνήσια χειρόγραφα ἔγγραφα τοῦ Ἐπισκόπου Κυκλάδων Γερμανοῦ, τὰ ὁποῖα ἔχουν γραφεῖ, τὸ πρῶτο στίς 12 Ἰουλίου 1937 καὶ τὸ δεύτερο Συστατικόν-Βεβαίωση στίς 5 Σεπτεμβρίου 1941. Τὰ ἔγγραφα ὑπάρχουν μέχρι καὶ σήμερα καὶ μαρτυροῦν αὐτὰ τὰ γεγονότα, πρὸς τὸν κάθε ἕνα πού θὰ ἔχει καὶ τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία περὶ τῆς χειροτονίας του.

Ὁ π. Δημήτρης λειτουργοῦσε στὸν Ἁγ. Ἰωάννη Καλοκτένη καὶ ὁ π. Χρήστος μετὰ τὴν χειροτονία του ἐπέστρεψε στὴ Θήβα καὶ τὴν οἰκογένειά του, ὅπου διέμενε στὰ Σφαγεῖα κοντὰ στὴν τότε βίλα τοῦ Βήτμαν ὅπου ὑπῆρχε μιὰ μεγάλη πηγὴ ὅπου ἀνέβλυζε ἄφθονο νερό καὶ πότιζε τὸ περιβόλι του ὁ ξακουστός τότε Παναγιωταρέας.

Ἐκεῖ ἀπέναντι ἀπὸ τὸ περιβόλι ἦταν καὶ ἡ κατοικία τοῦ π. Χρήστου.

Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιστροφή στὴν Θήβα, ἔκαναν Σαρανταλείτουργο στὸν Ἁγ. Ἰωάννη Καλοκτένη, τὰ δύο ἀδελφὰ μαζί, ὁ π. Δημήτρης καὶ ὁ π. Χρήστος, μέσα στὴν πόλη τῶν Θηβῶν, κατὰ τὸ πατριό ἡμερολόγιο. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ τοὺς ἔκανε γνωστοὺς σέ ὅλη τὴν πόλη τῶν Θηβῶν καὶ τῶν περικύριων καὶ κάθε Κυριακὴ μαζευόταν πολὺς κόσμος.

Οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου, μάθανε καὶ αὐτοὶ τὰ γεγονότα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννη Καλοκτένη καὶ πῆγαιναν ἐκεῖ ὅλοι. Ἡ χαρὰ πού ὑπῆρχε τότε ἦταν ἀπερίγραπτη, γιατί ἦταν ὅλοι οἱ Ἀρχιερεῖς ἐνωμένοι. Ὅμως δὲν κράτησε γιὰ πολὺ. Γιατί ὅλοι οἱ ἱερεῖς μὲ τὸ νέο ἡμερολόγιο ἄρχισαν νὰ κάνουν μηνύσεις συνεχῶς κατὰ τῶν δύο ἱερέων.

Τοῦ π. Δημητρίου δὲνμποροῦσαν νὰ τοῦ κάνουν τίποτα, διότι τὰ χαρτιά του ἦταν μὲ τὸ νέο (ὅπως προαναφέρθηκε). Τότε ξέσπασε ἡ μπόρα πάνω στὸν π. Χρήστο. Μόλις τελείωσε τὸ Σαρανταλείτουργο τὸν διόρισαν σ' ἕνα χωριὸ τῶν Θηβῶν τὰ Μπάλτσα (τὸ σημερινὸ Μελισσοχώρι) καὶ κάθησαν ἐκεῖ μὲ τὴν παπαδιά καὶ τὰ πέντε μικρὰ παιδιά τους.

Λειτουργοῦσε στὴν ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ μὲ τὸ πατριό, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοί του γύρισαν μὲ τὸ παλαιὸ ἡμερο-

λόγιο.

Τότε ὁ ἱερέας μὲ τὸ νέο, ἐπειδὴ ἔχασε τὸ ἐκκλησιασμό του ἐγινε θηρίο καὶ φώναξε τοὺς χωροφύλακες νὰ συλλάβουν τὸν π. Χρήστο σάν νὰ ἦταν κάποιος κακοῦργος καὶ τὸν πῆγαν στὰ κρατητήρια στό Καπαρέλι. Τότε ἄρχισε ὁ μέγας του διωγμός.

Ἡ πρεσβυτέρα ἐπειδὴ δὲν ἤξερε ποῦ τὸν πῆγαν ἔτρεχε ἀπὸ χωριὸ σέ χωριὸ γιὰ νὰ μάθει πού βρισκόταν, ἀφήνοντας τὰ πέντε παιδιά τους στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ βρῆσκει κοντὰ του αὐτὲς τίς δύσκολες στιγμές.

(συνεχίζεται)

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

Λόγος Δ΄ Περί νηστείας καί σωφροσύνης

(Migne, P.G., τόμος LXIII, σελ. 596 - 601)

1. Θέλεις νά μάθης πόσον μέγας στολισμός εἶναι διά τούς ἀνθρώπους ἡ νηστεία; Θέλεις νά μάθης πόσον μεγάλην προστασίαν καί ἀσφάλειαν προσφέρει; Φέρε εἰς τόν νοῦν σου τήν μακαρίαν καί θαυμαστήν τάξιν τῶν Μοναχῶν. Οὗτοι δηλαδή, ἀφοῦ ἐξέφυγαν ἀπό τούς θορύβους τοῦ κόσμου καί ἀνέβησαν εἰς τās κορυφάς τῶν ὀρέων, καί ἀφοῦ ἔστησαν τās καλύβας των μέσα εἰς τήν ἡσυχίαν τῆς ἐρήμου, ὡς μέσα σέ ἕνα γαλήνιον λιμένα, ἐπῆραν μαζί των ὡς σύντροφον καί συμμετόχον τῆς ζωῆς των τήν νηστείαν. Διά τοῦτο ἡ νηστεία ἀπό ἀνθρώπους τούς ἔκαμεν Ἀγγέλους. Καί ὄχι μόνον ἐκείνους, ἀλλά καί ὅσους εὗρη εἰς τās πόλεις νά τῆς ἐπιτρέπουν νά τούς πλησιάσῃ, τούς ἀνυψώνει πρὸς τό ἴδιον ὕψος τῆς φιλοσοφίας.

2. Ἐκείνη μᾶς συνεκέντρωσε καί τώρα εἰς τόν πατρικόν οἶκον· ἐκείνη ἐπανεφέρειν εἰς τās μητρικάς ἀγκάλας ἐκείνους, οἱ ὅποιοι πρό τῆς εὐκαιρίας ταύτης ἦσαν ὀλίγον ἀδιάφοροι. Ἐάν δέ προηγουμένως μᾶς ἐγέμιζε μέ τόσον μεγάλην προθυμίαν, μόνον διότι τήν ἐπεριμέναμεν, τώρα πού ἐνεφανίσθη καί ἦλθε, μέ πόσῃν εὐλάβειαν θά γεμίσῃ τήν ψυχὴν μας. Ἐάν ὁ Ἀδάμ ἤκουε τήν φωνήν της, δέν θά ἤκουε τήν δευτέραν φωνήν, ἡ ὁποία ἔλεγε· «Γῆ εἶ καί εἰς γῆν ἀπελεύσῃ» (Γεν. γ' 19). Ἀλλ' ἐπειδὴ τήν παρήκουσε, διά τοῦτο τόν εὐρῆκαν θάνατος καί λύπη καί φροντίδες καί ζωὴ χειροτέρα ἀπὸ τόν θάνατον. Καί ὅπως, ἐπειδὴ ἐπεριφρονήθη, ἐπροξένησε τόν θάνατον εἰς ἐκείνον, ὁ

ὁποῖος τήν ἐπεριφρόνησεν, ἔτσι, ὅταν πάλι ἐτιμήθῃ, τόν ἐλευθέρωσεν ἀπὸ τόν θάνατον.

3. Διότι ἡ νηστεία ἤρπασεν ἀπὸ τās χεῖρας τοῦ δημίου καί ἔσωσεν ὡς δύνάμις σταλμένη ἀπὸ τόν οὐρανὸν τήν πόλιν τῶν Νινευϊτῶν, τήν μεγάλην καί θαυμαστήν, ἡ ὁποία εἶχε πέσει γονατιστή καί ἔκλινε τήν κεφαλὴν της ἐπάνω ἀπὸ τό βάραθρον τῆς καταστροφῆς, τήν ὥραν πού ἐπρόκειτο νά δεχθῇ τήν τιμωρίαν τοῦ Θεοῦ. Ὡς ἴδωμεν λοιπόν πῶς ἐνήστευσαν οἱ Νινευῖται καί πῶς ἐσώθησαν ἀπὸ ἐκείνην τήν ὀργήν. Οἱ ἄνθρωποι καί τὰ κτήνη καί τὰ πρόβατα καί οἱ βόες μὴ νευμέσθωσαν (Ἰων. γ' 7), φησί. Οἱ ἄνθρωποι νά νηστεύσουν καί τὰ ζῶα καί τὰ πρόβατα καί τὰ βόδια νά μὴ βοσκήσουν, λέγει ἡ Ἀγία Γραφή.

4. Τί λέγεις; Εἰπέ μου. Καί τὰ ἄλογα ζῶα νηστεύουν, καί οἱ ἵπποι καί ἡμίονοι ἐνδύονται μέ σάκκους; Naί λέγει· ὅπως δηλαδή, ὅταν ἀποθάνῃ κάποιος πλούσιος, οἱ συγγενεῖς του ὄχι μόνον τούς ὑπηρέτας καί τās ὑπηρετρίας διατάσσουν νά τόν συνοδεύσουν κατὰ τήν ἐκφοράν, ἀλλά καί τούς ἵππους του, ἀφοῦ τούς ἐνδύσουν μέ σάκκους, παραγγέλλουν νά ἀκολουθήσουν καί αὐτοὶ τόν νεκρόν, καί μέ αὐτόν τόν τρόπον προκαλοῦν μεγαλυτέραν τήν λύπην ὅλων, ἔτσι ἐτύλιξαν μέ σάκκους καί ἄφησαν νηστικά καί τὰ ἄλογα ζῶα τῆς μεγάλης ἐκείνης πόλεως, ὅταν ἐμελλε νά καταστραφῇ. Δέν εἶναι δυνατόν, λέγει, τὰ ἄλογα ζῶα νά ἐννοήσουν μέ τό λογικόν των τήν ὀργήν τοῦ

Θεοῦ. Ἄς τήν καταλάβουν μέ τήν πείναν. Καί αὐτά δηλαδή, ἀφοῦ πρόκειται νά εὐρίσκωνται μαζί μέ τούς ἀνθρώπους εἰς τήν κοινήν καταστροφήν, ἄς λάβουν μέρος καί εἰς τήν κοινήν νηστείαν.

5. Ἐάν δέν ὑπάρχουν μερικοί, ἀπό ἐκείνους πού εὐρίσκονται ἐδῶ μαζί μας, οἱ ὅποιοι λόγῳ σωματικῆς ἀδυναμίας ἐμποδίζονται καί δέν ἔμπορουν νά μένουν νηστικοί, τούς συμβουλεύω καί τήν σωματικήν ἀδυναμίαν νά ἀνακουφίζουν, καί τούς ἑαυτούς των νά μή στεροῦν ἀπό τήν παροῦσαν πνευματικήν διδασκαλίαν, ἀλλά μᾶλλον νά δεικνύουν περισσοτέραν προθυμίαν δι' αὐτήν. Ὁ Θεός παραγγέλλει νά ἀπέχωμεν ἀπό τήν τροφήν, διά νά συγκρατοῦμεν εὐκολώτερον τάς ἐπιθυμίας τοῦ σώματος καί ἔτσι νά τό κάνωμεν περισσότερον ὑπάκουον εἰς τήν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐντολῶν Του. Ἐάν ὁμως πρόκειται, διά τήν ἀδυναμίαν τοῦ σώματος, ὅχι μόνον τήν βοήθειαν τήν ὁποίαν δίδει ἡ νηστεία νά παρέχωμεν εἰς τόν ἑαυτόν μας, ἀλλά καί περισσοτέραν ἀδιαφορίαν νά δεικνύωμεν, τότε ζημιωνόμεθα πάρα πολύ. Διότι ἐάν ἡ ἔλλειψις καλῶν ἔργων, ἔστω καί ἂν νηστεύωμεν, εἰς τίποτε δέν μᾶς ὠφελεῖ, πολύ περισσότερον δέν θά μᾶς ὠφελήσῃ ἐάν οὔτε τό φάρμακον τῆς νηστείας χρησιμοποιήσωμεν καί περισσότεραν ἀμέλειαν ἐπιδείξωμεν εἰς τήν ἐκτέλεσιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ.

6. Διότι ἐάν ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ἀσχολοῦνται μέ τάς ὑποθέσεις τοῦ βίου, ποτέ δέν ἀρχίζουν μίαν ἐπιχείρησιν, ἐάν προηγουμένως δέν ἐξετάσουν μετά προσοχῆς ποῖον κέρδος θά εἶναι δυνατόν νά ἔχουν, πολύ περισσότερον εἶναι ἐπιβεβλημένον νά πράττωμεν τό ἴδιον ἡμεῖς, καί νά μή περνοῦμεν ἀπλῶς τάς ἑβδομάδας τῶν νηστειῶν, ἀλλά νά ἐξετάζωμεν μέ προσοχήν τήν συνείδησίν μας, τί κατωρθώσαμεν αὐτήν τήν ἑβδομάδα, τί κατωρθώσαμεν τήν ἄλλην, καί τί περισσότερον ἐπετύχομεν εἰς τήν ἐπομένην, καί ποῖον ἀπό τά πάθη μας διωρθώσαμεν. Διότι ἐάν δέν τακτοποιοῦμεν τά θέματα πού μᾶς ἀφοροῦν κατ' αὐτόν τόν τρόπον, καί ἐάν δέν φροντίζωμεν μέ τόσῃν ἐπιμέλειαν διά τήν ψυχὴν μας, καμμίαν ὠφέλειαν δέν θά ἔχωμεν ἀπό τήν νηστείαν καί τήν πείναν, τήν ὁποίαν θά ὑπομείνωμεν.

7. Ἐάν λοιπόν λόγῳ σωματικῆς ἀδυναμίας

δέν ἔμπορεῖς νά μείνης νηστικός ὅλην τήν ἡμέραν, κανεῖς λογικός ἄνθρωπος δέν θά ἔμπορέσῃ νά σέ κατηγορήσῃ διά τήν ἀδυναμίαν σου αὐτήν. Διότι ἔχομεν Δεσπότην ἡμερον καί φιλόανθρωπον, ὁ ὁποῖος δέν ζητεῖ ἀπό ἡμᾶς τίποτε ἀνώτερον ἀπό τάς δυνάμεις μας. Δέν ἀπαιτεῖ δηλαδή ἀπό ἡμᾶς ὁ Θεός ἀπλῶς νά ἀπέχωμεν ἀπό τήν τροφήν καί νά νηστεύωμεν, μόνο διά νά μένωμεν νηστικοί, ἀλλά νά παύωμεν ἐνδιαφερόμενοι διά τά πράγματα τοῦ βίου, ὥστε νά δυνηθῶμεν νά ἀφιερώνωμεν ὅλον τόν διαθέσιμον καιρόν μας εἰς τά πνευματικά ζητήματα.

8. Ὡστε ἐάν τακτοποιοῦμεν τά ζητήματα τοῦ βίου μέ προσεκτικὴν σκέψιν, καί συγχρόνως δεικνύομεν ὅλην μας τήν προθυμίαν διά τά πνευματικά ζητήματα, καί ἐάν χρειάζομεθα τήν τροφήν μόνον διά νά ἱκανοποιοῦμεν τήν ἀνάγκην τῆς φύσεως, καί ἐάν ὅλην μας τήν ζωὴν ἐξοδεύωμεν εἰς καλὰς πράξεις, δέν θά μᾶς χρειάζεται ἡ βοήθεια, τήν ὁποίαν ἔμπορεῖ νά μᾶς δώσῃ ἡ νηστεία. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐκ φύσεως νωθρός καί ἀμελής, καί περισσότερον ἐπιδιώκει τήν τρυφήν καί τήν ἄνεσιν, διά τοῦτο ὁ φιλόανθρωπος Δεσπότης, ὡς φιλόστοργος πατήρ, ὑπέδειξεν ὡς φάρμακον πρὸς χάριν ἡμῶν τήν θεραπείαν, τήν ὁποίαν μᾶς παρέχει ἡ νηστεία, διά νά ἐκτοπίζεται ἀπό μέσα μας ἡ ἐπιθυμία τῆς τρυφῆς καί νά μεταφέρωμεν ὅλην τήν φροντίδα μας διά τάς ὑποθέσεις τῆς ζωῆς, εἰς τήν ἐκτέλεσιν πνευματικῶν ἔργων.

9. Ἀλλ' ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι, ὡσάν νά πρόκειται νά πολεμήσουν ἐναντίον τῆς νηστείας, ὅπως θά ἡγωνίζοντο ἐναντίον θηρίων, ἔτσι ἀρματώνονται μέ τήν λαιμαργίαν, καί ἀφοῦ σκάσουν ἀπὸ τό πολύ φαγητόν καί σκοτισθοῦν, ἀντικρύζουν μέ πολλήν μανίαν τό ἡμερον καί γαληνόν βλέμμα τῆς νηστείας. Καί ἐάν σέ ἐρωτήσω· Διά ποῖον λόγον τρέχεις σήμερον εἰς τό λουτρόν; Λέγεις· Διά νά ὑποδεχθῶ τήν νηστείαν μέ τό σῶμα μου καθαρόν. Ἐάν δέ σέ ἐρωτήσω· Διά ποῖον λόγον μεθᾶς; Πάλιν θά ἀπαντήσῃς· Ἐπειδὴ πρόκειται νά ἀρχίσω νά νηστεύω. Δέν εἶναι ὁμως παράδοξον, τήν ἀρίστην αὐτήν νηστείαν νά ὑποδέχεσαι μέ καθαρὸν μὲν τό σῶμα, μέ ψυχὴν δέ ἀκάθαρτον καί μεθυσμένην;

(συνεχίζεται)

Πορεία Θριάμβου*

Ο μόνος τρόπος μέ τον όποιον αντιμετώπιζουν συνήθως οί καινοτόμοι καί οί αποστατήσαντες έκ τής Ὁρθοδοξίας, τούς ἐμμένοντας εἰς τό περιβάλλον τής Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ εἰρωνική προσφώνησις, τήν όποίαν δίκην λίθων ἐκτοξεύουν ἐναντίον ἡμῶν. «Παλαιοημερολογίτης» εἶναι ἡ προσφιλές των λέξις, διά τής όποίας ἐπιθυμοῦν νά πείσουν τόν κόσμον ὅτι πρόκειται περί γραϊδίων, ἀμορφώτων καί ἐν γένει ἀνθρώπων κατεχόντων τήν τελευταίαν κοινωνικήν βαθμίδα. Πόσον ὅμως πλανῶνται καί πόσους πλανοῦν! Τήν πλάνην των αὐτήν ἀπεκάλυψε, ὡς συνήθως ἔκαστον ἔτος, ἡ ἐορτή τῶν Θεοφανείων εἰς Παλ. Φάληρον παρά τόν Φλοῖσβον.

Δέν θά ἦτο κανείς ἔξω τής ἀληθείας, ἐάν ὠνόμαζε τόν ἐορτασμόν τῶν Θεοφανείων «Πορείαν Θριάμβου».

Μόλις ὁ ἐξαστράπτων ἥλιος τής Ἀττικής, κατηύγαζε διά τῶν χρυσῶν του ἀκτίνων τό ἱστορικόν τῶν Ἀθηνῶν ἄστν, ομάδες - ομάδες ἀνθρώπων διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, παντός φύλου καί πάσης ἡλικίας προσήρχοντο εἰς τόν πρό τής Ἀκαδημίας χῶρον, ὅπου ἡ ἀφετηρία τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Παλ. Φαλήρου. Τό θέαμα αὐτό συγκινητικό καθ' ἑαυτό, ἦτο καί μία ἀπόδειξις τοῦ ζήλου καί τής βαθείας πίστεως τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, οἵτινες παρά τās πιέσεις τής Ἐκκλησίας, παρά τήν ἄρνησιν τής πολιτείας νά περιβάλῃ διά κύρους τās κοινωνικάς των σχέσεις, ἐν τούτοις διατηροῦν ἀμείωτον τόν σεβασμόν των πρός τās παραδόσεις τής Ὁρθοδοξίας. Κατάμεστα κόσμου καί κατά διαστήματα ὀλίγων λεπτῶν ἀνεχώρουν κατ' εὐθείαν διά Π. Φάλ. τά λεωφορεῖα. Καί αὐτό μέν ἦτο τό προοίμιον τοῦ ἐπακολουθήσαντος μεγαλείου.

Ἐκεῖ εἰς τό Παλαιόν Φάληρον, εἰς τό πενιχρόν ναῦδριον τής Μυρτιδιωτίσσης, ἐτελέσθη ἡ Πανηγυρική Λειτουργία τῶν Θεοφανείων, μετά τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Τό πλῆθος καί ἐντός τοῦ πε-

ριβόλου τοῦ Ναοῦ καί εἰς τούς πρό αὐτοῦ χώρους ἦτο ἀπροσμέτρητον. Πραγματική ἀνθρωποθάλασσα. Ἐν τῷ μεταξύ διαρκῶς καταφθάνουν ἐκ τῶν τής Ἀττικῆς χωρίων, ἐπί λεωφορείων φορηγῶν καί παντός μεταφορικοῦ μέσου. Εἰς τήν ἀπειροπληθῆ αὐτήν συνκέντρωσιν γραφικόν μεγαλεῖον προσέδωσαν οἱ εὐσταλεῖς χωρικοί καί σεμναί χωρικά τής πατρίδος μας, μέ τās τοπικάς των ἐνδυμασίας. Ὅλοι τους νέοι, πλήρεις ὑγείας, πραγματικοί στυλοβάται τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, ἦσαν μία ζῶσα ἀπόδειξις τής ἀγνότητος καί τής εἰλικρινείας τῶν ἰδανικῶν μας. Ὁμολογουμένως ἡ ἐθνική συνείδησις εἶναι ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μέ τήν ὀρθόδοξον πίστιν.

Κατά τās 10.30 ἡ πομπή ἀναχωρεῖ ἐκ τής ἐκκλησίας. Προηγοῦνται αἱ νεάνιδες τής Σαλαμίνας, τής Παιανίας, τῶν Ἀχαρνῶν, τοῦ Κορωπίου καί ἄλλων χωρίων τής Ἀττικῆς μέ τās τοπικάς των ἐνδυμασίας. Τό θέαμα ἦτο ἀφθάστου μεγαλοπρεπείας. Ρίγη ἐθνικῆς συγκινήσεως προεκάλεσε εἰς τούς θεατάς. Ἠκολούθουν τά λάβαρα τῶν Σωματείων καί τά ἐξαπτέρυγα τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Μεταξύ τῶν λαβάρων τῶν Σωματείων διακρίνεται τό τής Π.Θ.Ε.Ο.Κ. βασταζόμενον ὑπό εὐζώνου καί τό τής Ἐνώσεως Νέων. Τό λάβαρον τής Ἐνώσεως Νέων συνώδευον 2 εὐζωνοὶ παραστάται καί τρεῖς ὑπαξιωματικοί τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ. Τήν ὅλην αὐτήν παράταξιν ἐπλαισίωσαν εἰς δύο ζυγούς παραταχθέντες οἱ νέοι τής Ἐν. Νέων, φέροντες διακριτικά περιβραχιόνα. Ὅπισθεν ἠκολούθη ἡ Φιλαρμονική Δήμου Πειραιῶς παιανίζουσα ὠραία ἐμβατήρια. Κατόπιν αὐτῶν ἤρχετο ὁ ἱερός Κλήρος μέ ἐπί κεφαλῆς τόν τελετάρχην τής ἡμέρας Πρωτοσύγγελον τής Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρον Γρηγορόπουλον. Καί μετά τόν ἱερόν κλήρον ἐπορεύοντο εὐθυτενεῖς, μεγαλοπρεπεῖς, σεβάσμι-οι, οἱ ἡγέται τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι πρ. Φλωρίνης κ.κ. Χρυσόστομος,

** «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ», Ἀρ. φ. 216-217, ἔτος 9ον, 12/9/1955, σελ. 5.

Μεγαρίδος κ.κ. Χριστοφόρος καί Διαυλείας κ.κ. Πολύκαρπος. Κατά τήν διέλευσίν των ὁ κόσμος συνεκινήθη βαθύτατα. Ἀποτελοῦν τήν ἐνσάρκωσιν τῶν ἀθανάτων τῆς πίστεως ἰδεωδῶν, συγχρόνως δέ καί τήν ἐγγύησιν τῆς περιφρουρήσεως καί διασώσεως τῶν ὑπερόχων αὐτῶν ἰδανικῶν. Ἀποτελοῦν τοὺς ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καί τοὺς ἀξίους διαδόχους τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων.

Τήν πομπήν ἔκλειε ἄγημα ἐπιλέκτων ἀνδρῶν τοῦ Βασιλικοῦ μας Ναυτικοῦ, ἀποσταλλέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τήν ἀπόδωσιν τῶν τιμῶν. Τήν πομπήν παρηκολούθησαν καί ἀρκετοὶ τῶν ἐπισήμων τῆς Πατρίδος μας ἀνδρῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Κατά τήν κάθοδον τῆς πομπῆς πρὸς τήν ἐξέδραν τὰ πλήθη κατέλαβον τοὺς πέριξ χώρους διὰ νὰ ἀπολαύσουν τό θέαμα. Οἱ ὀφθαλμοὶ πολλῶν ὑγράνθησαν ἀπὸ συγκίνησιν καί ἐνθουσιασμόν. Ὑπὸ ἓνα δέ καταγάλανον οὐρανόν καταυγαζόμενον ἀπὸ τόν λαμπρότερον τοῦ Ἰανουαρίου

ἥλιον ἐρρίφθη εἰς τήν θάλασσαν ὁ Τίμιος Σταυρός, δεδομένου ὅτι ὁ Μέγας Ἀγιασμός εἶχε γίνει εἰς τήν Ἐκκλησίαν Μυρτιδιωτίσης.

Ἡ στιγμή αὕτη θά παραμείνῃ πραγματικῶς ἱστορική· ὅλοι ἔψαλλον τό «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένου σου Κύριε», ἐνῶ συγχρόνως 3 λευκότατα περιστεράκια διέσχιζον τό ἐξαιρετικόν καί γαλήνιον περιβάλλον τοῦ αἵθερος. Ὅλοι ηὐχήθησαν αἱ περιστεραί αὐταὶ νὰ εἶναι περιστεραί εἰρήνης καί ἐνότητος, φέρουσαι τό μήνυμα τῆς εὐτυχίας εἰς τήν Πατρίδα μας.

Μετά τόν ἀγιασμόν τῶν ὑδάτων ἡ πομπή ἀνῆλθε μέ τήν αὐτήν παράταξιν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν. Ἐξωθι τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Π. Φαλήρου ἐγένετο δέησις ὑπέρ τῶν ἀξιωματικῶν καί ὀπλιτῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἥτις κατά τὰς παρούσας περιστάσεις διεξάγει τόν ἱερώτερον ἀγώνα. Εἰρήσθω δέ ἐν παρόδῳ ὅτι ἐξυπηρέτησαν τὰ μέγιστα τήν διεξαγωγήν τῆς ἐορτῆς καί συνετέλεσαν εἰς τήν ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Κατά καθῆκον, ὡς ἐκ τούτου, εὐχαριστοῦμεν αὐτοὺς δημοσίως.

Στίς 10 Αυγούστου 2007 συμπληρώθηκαν 100 έτη από την εις 'Επίσκοπον χειροτονία του Μακαριστού Πρωθιεράρχου της 'Εκκλησίας μας Μητροπολίτου Δημητριάδος κυρού Γερμανού. Έξ άφορμής του γεγονότος αυτού, ή 'Ιερά Σύνοδος της 'Εκκλησίας μας έκρινε ως ιερό καθήκον, επιτακτική ανάγκη καί επιβεβλημένο χρέος νά άφιερώσει τόν ήμεροδείκτη του 2008 σ' αυτόν, ό όποιος υπήρξε ό πρώτος Πρόεδρος της 'Ιεράς Συνόδου των Γ.Ο.Χ.

'Ο άοίδιμος 'Ιεράρχης, τέκνον των 'Ανδρέου καί 'Αγγελικής Μαυρομαμάτη έγεννήθη στην ιστορική νήσο των Ψαρών τό 1875. Κατήγετο από οικόγένεια Μπουρλοτιέρηδων. Τά γυμνασιακά του μαθήματα τελείωσε στό Γυμνάσιο της Χίου υπό την καθοδήγηση του άειμνήστου Ζολώτα. Τίς θεολογικές του σπουδές

όλοκλήρωσε στή Θεολογική Σχολή του 'Εθνικού Πανεπιστημίου. 'Αναγορεύθηκε διδάκτωρ της Θεολογίας, χειροτονήθηκε Διάκονος από τόν άείμνηστο Μητροπολίτη 'Αθηνών Γερμανό Καλλιγᾶ (1889-1896), ό όποιος έκτίμησε τά προσόντα του νεαρού

καί εύέλpidος κληρικού. Στην φιλική παράκληση του άειμνήστου Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας Σω-

φρονίου του Βυζαντίου ό όποιος του ζήτησε έναν εύπαίδευτο καί ικανό κληρικό για την διεύθυνση των Πατριαρχικών γραφείων 'Αλεξανδρείας, ό Μητροπολίτης 'Αθηνών συνέστησε σ' αυτόν τόν Γερμανό Μαυρομαμάτη.

Στήν θέση αυτή ό δραστήριος κληρικός απέκτησε φήμη ή όποία τόν βοήθησε άργότερα νά έπιστρέψει στην 'Ελλαδική 'Εκκλησία ως ιεροκήρυκας.

Ο Γερμανός ως ιεροκήρυκας

Μετά τό θάνατο του Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας (22/8/1899) ό εκεί χειροτονημένος 'Αρχιμανδρίτης Γερμανός πόθησε νά υπηρετήσει στην 'Εκκλησία της έλεύθερης 'Ελλάδος καί έτσι κατήλθε καί διορίστηκε ιεροκήρυκας Δημητριάδος, Θεσσαλιώτιδος καί 'Ηλείας. Καί σ' αυτή τή νέα υπηρεσία επέδειξε σπάνια σεμνότητα στό βίο του καί πολλές άλλες χριστιανικές άρετές, καί γι' αυτό προσέλκυσε την άμέριστη έκτίμηση, τό σεβασμό καί την άγάπη όλων όσων τόν γνώρισαν ως ιεροκήρυκα καί κληρικό.

Στή Μητρόπολη Δημητριάδος υπηρέτησε για έξι χρόνια, από τό 1901 μέχρι τό 1907. Ήταν σεμνός, ήθικός, μελίχιος, πράος, μετρίοφρωνων, εύγλωττος, εύπαίδευτος, άφιλοχρήματος, άπλο-

δίαίτος, κατέκτησε εὐθύς ἀμέσως τή συμπάθεια καί τήν ἀγάπη ὅλων ὧν τόν πλησίαζαν καί συνομιλοῦσαν μαζί του. Ἔτσι ἐξηγεῖται ὅτι ὅταν ἔμεινε κενός ὁ θρόνος, μετά τόν θάνατο τοῦ Μητροπολίτου Δημητριάδος Γρηγορίου Φουρτουνιάδου, ὅλος ὁ λαός τῆς Μαγνησίας ἀπέβλεψε πρὸς τόν ἀγαπητό ἱεροκῆρυκα, ὡς τόν μόνο ἐνδεδειγμένο καί κατάλληλο γιὰ νά ἀνέλθει στὸν ἐνδοξο Μητροπολιτικό θρόνο.

Τὰ πρὸ τῆς χειροτονίας τοῦ Γερμανοῦ

Κατὰ τό διάστημα ὅπου ὁ Γερμανός ὑπηρετοῦσε ὡς ἱεροκῆρυκας, εἶχε προταθεῖ μεταξύ ἄλλων ὑποψηφίων κατὰ τρεῖς διάφορες ἐποχές ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο, γιὰ τὴν πλήρωση χηρευουσῶν Ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν. Ἡ ἐπικείμενη πλήρωση τῆς κενῆς ἐπισκοπικῆς ἑδρας Θήρας, ἡ ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν «Πατρίς» στὸ φύλλο τῆς 12ης Ἰουλίου 1907 ἔγραφε τὰ ἑξῆς· «Πληροφορούμεθα, ὅτι ὡς Ἐπίσκοπος Θήρας πρόκειται νά ἐκλεχθῇ ὁ ἐν Πετρούπολει ἐφημέριος... ὅστις ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ εἶναι δυνατόν νά ἐπαρκεσθῇ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ἐκείνην, ὅπου, ὡς γνωστόν ἡ Ρώμη φροντίζει καί στέλλει πάντοτε διακεκριμένον Ἱταλὸν Ἱεράρχην καί προεστώτα τῶν ἐκεῖ καθολικῶν Μονῶν, ἀνδρας μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς μορφώσεως χάριν τοῦ προπαγανδισμοῦ, ὅστις τελεῖται ἐκεῖ κατὰ τὸν ὅποιον πολ- λάκις ὁ ἀοίδιμος Θήρας Νικόδημος, ἐν τῶν μᾶλλον ἐγκρίτων Ἱεραρχῶν, δριμύτατα ἐκαυτηρίασε. Καὶ δέν δύναται ὁ... νά χρησιμεύσῃ ἐκεῖ ὡς ἐπίσκοπος, διότι εἶναι ἡλικίας 70 ἐτῶν... Εἰς τὴν Θήραν χρειάζεται εἰς ἐκ τῶν ἀρίστων κληρικῶν, ὅπως καταλάβῃ τό Θρόνο, μετέχων καί παιδείας ἀμφιλοφούς καί φρονήματος ὑγιούς, ρώμης δέ καί σθένους καί ψυχικοῦ καί σωματικοῦ. Καί ὡς τοιοῦτος ὁ μόνος ἐνδεδειγμένος εἶναι ὁ ἕτερος τῶν συνυποψηφίων, ὁ κ. Γερμανός Μαυρομμάτης, περί οὗ ὁ

Μνημονεύετε
τῶν ἡγουμένων ὑμῶν
οἵτινες ἐλάβησαν
ὑμῖν τὸν λόγον
τοῦ Θεοῦ.
(Ἐβρ. 13,7)

ἀοίδιμος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σωφρόνιος ἀπεφαίνεται, διότι τόν εἶχε Ἱεροκῆρυκα πάσης γῆς Λιβύης, ὅτι εἶναι τό χάριμα καί τό ἐγκαλλώπισμα τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου Ἀλεξανδρείας».

Ἐν τούτοις, καί κατὰ τίς τρεῖς παραπάνω περιστάσεις ὁ Γερμανός δέν ἐξελέγη, ἴσως διότι ἡ Θεία Πρόνοια τοῦ ἐπεφύλαξε τὴν ἐπαρχία Δημητριάδος, τὴν ὁποία ἀγάπησε καί ἀπὸ τὴν ὁποία τόσο ἀγαπήθηκε. Μετά τὴν πλήρωση ὅλων τῶν πρὸ ἐτῶν χηρευουσῶν Ἐπισκοπικῶν ἐδρῶν, προτάθηκε ἀπὸ τοὺς ἀρμόδιους, νά τοῦ δοθεῖ ἡ θέση τοῦ Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ τοῦ

Πρωθιερέως στήν Ἑλληνική Ἐκκλησία τῆς Πετρούπολης. Γιὰ τὴ δεύτερη μάλιστα θέση, δημοσιεύτηκε καί τό Β' Διάταγμα, ἀλλά ἡ μετάβασή του ἐκεῖ ματαιώθηκε, ἐπειδὴ χήρευσε μετά ἀπὸ λίγο ἡ ἑδρα τῆς Μητροπόλεως Δημητριάδος καί ἐκεῖ ἐξελέγη. Σ' αὐτό συνετέλεσε ἡ ἐκτίμηση καί ἡ ἀγάπη ὅλων τῶν κατόικων τῆς ἐπαρχίας Δημητριάδος, τὴν ὁποία ὑπηρέτησε ὡς Ἱεροκῆρυκας.

Πράγματι, δέ, μετά τό θάνατο τοῦ Μητροπολίτου Γρηγορίου καί περί τά τέλη Ἰουλίου τοῦ 1907, ὁ λαός τοῦ Βόλου μέ συλλαλητήρια καί ψηφίσματα πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο καί τὴν κυβέρνησις ζήτησε τὴν ἐκλογή ὡς Ἐπισκόπου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Γερμανοῦ καί ἔτσι μετά ἀπὸ λίγες ἡμέρες προτάθηκε ὡς ὑποψήφιος. Μέ βάση τὴν πρόταση, στάλθηκε ἀπὸ τό Βόλο τό κάτωθι τηλεγράφημα τό ὁποῖο δημοσιεύτη-

κε καί στίς ἐφημερίδες· «Σεβαστὴν Ἱεράν Σύνοδον Ἀθῆνας· Ἄπας λαός Νομοῦ Μαγνησίας ἀγάλλεται ἐπὶ ὑποδείξει ὡς Ἐπισκόπου Δημητριάδος τοῦ Γερμανοῦ Μαυρομμάτη, εὐγνωμονοῦντες Ἱερᾶ Συνόδῳ καί Σεβαστῷ Ὑπουργείῳ ἐπὶ τοιαύτῃ ἐπιτυχεῖ ἐκλογῇ, εὐχόμεθα ὡς εὐλαβεῖς χριστιανοὶ καί ἔνθερμοι τῆς ἐκκλησίας μας ὑποστηρικταί, ἵνα ταχέως πραγματοποιηθῇ τοιοῦτος ἐπιτυχὴς διορισμός».

(συνεχίζεται)

ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΗ

✓ Αναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς ἱστοσελίδος τοῦ Νεοημερολογίτου Μητροπολίτου Καλαβρύτων κ. Ἀμβροσίου: «(...) Ἡ σχετική εἰδηση ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ρωσία. “Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, θεασάμενος τὸ πῦρ τῆς Θεότητος...” λέμε κατὰ τὴν ὥρα τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Λοιπὸν, στὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Θεὸς εὐδόκησε νὰ ἐπαναληφθῇ αὐτὸ τὸ ὑπερφυσικὸ γεγονός, τὸ ἀκατανόητο στὴ σκέψη καὶ ἀνεξήγητο μὲ τοὺς κανόνες τῆς ἐπιστήμης. Ἦταν ἓνα θαῦμα! Παρακαλῶ, διαβάστε τὴν εἰδηση καὶ δοξάστε τὸν Κύριο! † Ὁ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος:

Μόσχα, 24 Ἰανουαρίου –Κάπου 5.000 προσκυνητὲς ἀπὸ διάφορες χῶρες ἔγιναν μάρτυρες ἐνὸς θαύματος, τὸ ὁποῖο ἔγινε στὸν ἱερό ποταμὸ Ἰορδάνη τὴν ἡμέρα τῶν Θεοφανείων.

Ἀμέσως ἀφοῦ ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος τῶν Ἱεροσολύμων τέλεσε τὴν εὐλογία τῶν ὑδάτων, ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς σταμάτησε τὴν ροὴ του καὶ ἄρχισε νὰ κυλάει πρὸς τὰ πίσω, ὅπως ἔγινε ἀμέσως μετὰ τὸ βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ, γράφει ἡ ἡμερησία ἐφημερίδα Zhizn (Ζωή).

Ἀμέσως ἀφότου ἀσημένιοι σταυροὶ ρίχτηκαν στὰ ἥρεμα νερά μετὰ ἀπὸ τὴν προσευχή, ὁ ποταμὸς ἄρχισε νὰ κοχλάζει. Μιὰ ἀναταραχὴ δημιουργήθηκε καὶ ἡ ροὴ τῶν ὑδάτων στράφηκε πρὸς τὰ πίσω γιὰ ἀρκετὰ λεπτά. Μιὰ ἐκστατικὴ κραυγὴ ἀπὸ 5.000 ἀνθρώπους ζωντάνεψε τὴν Ἰουδαϊκὴ ἔρημο. Οἱ ἄνθρωποι ἄρνοῦνταν νὰ πιστέψουν στὰ ἴδια τους τὰ μάτια, ὅπως ἔγινε καὶ πρὶν δύο χιλιάδες χρόνια ὅταν ὁ Ἰορδάνης ἀντέστρεψε τὴν ροὴ του, ἀφοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἰσῆλθε στὰ νερά του, ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίδα».

Ἡμεῖς τί νὰ προσθέσωμεν, ἢ τί νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὰ ὅσα δημοσιεύει ὁ κ. Ἀμβρόσιος. Αὐθορμήτως, ὅμως, ἐνθυμούμεθα, τὸν στίχον τροπαρίου τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος: «σήμερον ὁ Καϊάφας ἄκων προφητεύει...».

✓ Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας κ. Ρόουαν Οὐίλιαμς ξανακτυπᾷ! Γράφει σχετικῶς ἡ «Καθημερινή» (30.1.2008):

«Συνεχίζεται ὁ σάλος στὴ Βρετανία μετὰ τίς δηλώσεις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τοῦ Καντέρμπουρι, σχετικὰ μὲ τὴν χρῆση τοῦ ἰσλαμικοῦ νόμου στὴ χώρα. Ὁ πνευματικὸς ἡγέτης τῶν 77 ἑκατομμυρίων Ἀγγλικανῶν χριστιανῶν, δρ. Ρόουαν Γουίλιαμς, τάχθηκε

τὴν περασμένη ἑβδομάδα ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς ὀρισμένων διατάξεων τῆς σαρίας γιὰ τὴν ἐπίλυση νομικῶν διαφορῶν μεταξύ μουσουλμάνων πού ζοῦν στὴ Βρετανία!» Ἡ εἰδησις προεκάλεσε τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν ἀκόμην καὶ τῶν συνηθισμένων εἰς τὰς πλέον ἐξωφρενικὰς δηλώσεις τῶν ἐκάστοτε Ἀρχιεπισκόπων τῶν Ἀγγλικανῶν.

✓ Πρὶν βιασθεῖτε νὰ διαρρήξετε τὰ ἱμάτιά σας ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, πρέπει νὰ πληροφορηθεῖτε ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ κ. Οὐίλιαμς διὰ τὴν Βρετανίαν, ἰσχύει ἤδη πρό πολλῶν ἐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα! Πράγματι ἡ Ἑλλάς εἶναι τὸ μόνον εὐρωπαϊκὸν κράτος (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Τουρκίας) εἰς τὸ ὁποῖον ἰσχύει ὁ ἰσλαμικὸς νόμος. Τὸ ἑλληνικὸν κράτος ἀναγνωρίζει τὴν ἰσχὺν τῆς σαρίας διὰ τὰς ὑποθέσεις οἰκογενειακοῦ δικαίου καὶ ὄχι μόνον, μεταξύ τῶν μελῶν τῆς μωαμεθανικῆς μειονότητος τῆς Θράκης, οἱ Μουφτῆδες τῆς ὁποίας ἀσκοῦν καθήκοντα Εἰρηνοδικῶν! Σημειώσατε ὅτι εἰς τὴν γείτονα Τουρκίαν ἡ ἰσχὺς τοῦ ἰσλαμικοῦ νόμου ἀπαγορεύεται!...

✓ Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Νεοημερολογιτῶν τῆς Ἑλλάδος ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη. Ἦδη εὐρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ δικαιοκρίτου Θεοῦ (καθὼς θὰ ἔλεγεν καὶ ἡ «Βαρθολομαία γλῶττα»). Συνεπῶς, ἡμεῖς δέν θὰ ἐλέγξωμεν τὸν ἄνθρωπον. Ἦσκήσαμεν, ἄλλωστε, κριτικὴν εἰς τὸ ἔργον του ἐνόσω ἔζη. Τὸ μόνον τὸ ὁποῖον θὰ ἐπισημάνωμεν εἶναι τὸ ὅτι ἅπαντα τὰ ἐγγώρια καὶ ξένα μέσα μαζικῆς ἐνημερώσεως ἐτόνισαν ἰδιαίτερος ὅτι τὸ πλέον ἀξιωματικόν ἔργον του, ἦτο ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Πάπα

Ἰωάννου Παύλου Β' εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο τὸ κατ' ὄρθωμα, λοιπόν (τὸ θετικὸν διὰ τοὺς κατὰ κόσμον φρονούντες καὶ ἀρνητικὸν διὰ τοὺς κατὰ Θεὸν σκεπτομένους), ὁ κ. Χριστόδουλος ἔμεινεν εἰς τὴν Ἱστορίαν.

✓ Χριστόδουλος, λοιπόν, «ἀπέθανεν καὶ ἐτάφη», καὶ ἐκ τῆς ταφῆς του ἀναδημοσιεύομεν ἀσכולιάστως τρεῖς παρατηρήσεις ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Τὸ Βῆμα» (3.2.2008):

«Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος προεξῆρχε τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Στὴν καθημερινή γλῶσσα αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸν ἔθαψε ὁ Πατριάρχης. Ἦταν, νομίζω, ἡ τελικὴ καὶ ὅλως συμβολικὴ πράξις τῆς ἀναμέτρησης μεταξύ τῶν δύο ἀρχιερέων γιὰ τὴν πρωτοκαθεδρία στὸν ἑλληνικὸ κόσμον.

Ἀξιωματικὸν ὅπως οὐδέποτε καὶ ἡ γενναιοφροσύνη τῆς πολιτείας. Ἡ κηδεῖα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἔγινε μὲ τιμὴς ἀρχηγοῦ κράτους ἐν ἐνεργείᾳ. Αὐτὸ πού δέν πέτυχε στή ζωὴ ὁ Χριστόδουλος, τὸ βρῆκε στὸν θάνατον. (Μόνον πού δέν ἦταν πιά ἐκεῖ...).

Ἐντύπωση ὅμως προκάλεσε ἡ ἀντίδραση δέους πολλῶν ἱεραρχῶν μπροστὰ στό θέαμα τοῦ νεκροῦ Χριστόδουλου ἐντὸς τῆς Μητροπόλεως. Δέος ἐξηγήσιμο καθὼς ἐξ ἀντανάκλασεως ἔβλεπαν τὸν δικὸν θάνατον...»

✓ Ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκλογὴν Ἰερωνύμου, καὶ ὡσάν νά θέλει νά ὑποβάλει εἰς δοκιμαστικὸν «τέστ» τὸν νέον ἡγέτην τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐξήγγειλε τὴν θέσπισιν ἐνός νέου θεσμοῦ: πρόκειται διὰ τὸ «Σύμφωνον Ἐλευθέρας Συμβιώσεως». Αὕτη εἶναι ἡ ὀνομασία ἐνός νέου νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θεσμοθετεῖται ἐν ὑποκατάστατον τοῦ γάμου. Τώρα πλέον, ἐκτός τοῦ Δημάρχου καὶ ὁ Συμβολαιογράφος θά δύναται νά συνδέει τὰς ζωὰς τῶν ζευγῶν μὲ δεσμὰ ἐλαφρύτερα τοῦ γάμου. Ἐφευρέθη, λοιπόν, καὶ ἐνδιάμεσος κατάστασις μεταξύ γάμου καὶ ἀγαμίας! Δέν δύναμεθα νά κατανοήσωμεν εἰς τί χρησιμεύει τὸ νέον ἐφεύρημα. Τί εἶδους δεσμὰ εἶναι αὐτὰ διὰ τῶν ὁποίων οἱ δεσμευόμενοι παραμένουν ἐλεύθεροι; Ἐάν δύο ἄνθρωποι (ἄνδρας καὶ γυναῖκα εἰς τὴν πρώτην φάσιν) συνδεθοῦν διὰ τῶν ἀδεσμεύτων τούτων δεσμῶν, τί δεσμεύσεις ἔχουν; Καὶ ἐάν δέν ἔχουν, τότε πρὸς τί ὁ θεσμός; Θά δύνανται, λοιπόν, οἱ ἐλευθέρως συμβιούντες νά συνάπτουν -ὡς ἐλεύθεροι- καὶ ἄλλα σύμφωνα συμβιώσεως μὲ

ἄλλα πρόσωπα, ἢ ἀκόμη καὶ γάμους; Ἀδυνατοῦμε νά κατανοήσωμεν τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ τοῦ θεσμοῦ καὶ νομίζομεν ὅτι μᾶλλον δημιουργεῖ παρά λύει προβλήματα. Τουλάχιστον ὁ πολιτικὸς «γάμος» ἔχει μίαν χρησιμότητα: δίδει διέξοδον εἰς τοὺς ἀθέους οἱ ὅποιοι δέν θέλουν νά ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ οὐδεὶς δύναται νά τοὺς ὑποχρέωσιν νά κάνουν κάτι τὸ ὁποῖον δέν πιστεύουν, ὅπως τὸ νά ὑπάγουν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν διὰ νά τελέσουν γάμον. Τοῦτο ὅμως τὸ ἐφεύρημα τί νόημα ἔχει;

✓ Ὅρθως τὸ τοιοῦτον ἐπινόημα ἐχαρακτηρίσθη πορνεία. Ἐκκλησιαστικῶς ἰσχύει μόνον τὸ ἐντὸς αὐτῆς τελούμενον μυστήριον τοῦ γάμου. Κάθε σύναψις σχέσεως ἐκτός τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου ὡς πορνεία καὶ μοιχεία θεωρεῖται, καὶ ὅσοι διαπράττουν τοιαύτας πράξεις ὑπόκεινται εἰς τὰ κανονικὰ ἐπιτίμια. Δήμαρχοι καὶ συμβολαιογράφοι δέν τελοῦν μυστήρια. Φοβούμεθα, ὅμως, ὅτι τὸ «σύμφωνον ἐλευθέρας συμβιώσεως» εἶναι τὸ προῖμιον δι' ἓν «σύμφωνον ἀνωμάλου συμβιώσεως». Ἰδωμεν...

✓ Σύνθετον ὀνομασία περιέχουσα τὸν ὄρον «Μακεδονία» διὰ τὰ Σκόπια προωθοῦν οἱ ὑπερλαντικοὶ μας φίλοι καὶ σύμμαχοι. Τοῦτο ἀπεδέχθη ἤδη ἡ Ἑλληνικὴ πλευρά, καὶ ἤρχισαν νά συζητοῦνται διάφορα ὀνόματα ὅπως: Νέα Μακεδονία, Νόβα Ματσεντόνια, Ἄνω Μακεδονία, Πέρα Μακεδονία, μέχρι καὶ ...Νέα Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας προετάρθη. Τί ἄλλον θά ἀκούσωμεν; Μόνον τὸ Μακεδονικὴ Μακεδονία τῆς Μακεδονίας δέν ἀνεφέρθη! Διὰ τὴν ἱστορίαν, ἡ περιοχὴ αὕτη εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἐκαλεῖτο Δαρδανία καὶ μέχρι τὸν Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον Βαρδάρια. Ἔχει, ὅμως, μίαν σχέσιν μὲ τὴν Μακεδονίαν. Κατέχει ἐν μέρος τῆς Μακεδονίας μας. Τὴν περιοχὴν τῆς Πελαγονίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν ἑλληνικοτάτην πόλιν τοῦ Μοναστηρίου. Τελευταῖος Ἕλλην Μητροπολίτης Πελαγονίας ἦτο ὁ Μακαριστὸς ἡγέτης τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Χρυσόστομος Καβουρίδης, μετέπειτα Μητροπολίτης Φλωρίνης. Οὐδεὶς ὅμως ἀναφέρεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν μειονότητα τοῦ γειτονικοῦ κρατιδίου, ἀλλὰ μόνον διαπραγματεύονται τὸ πρόθεμα τὸ ὁποῖον θά τεθεῖ πρὶν τὸ «Μασεντόνια» εἰς τὴν ἐπωνυμίαν του. Ἐάν θέλουν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς μίαν πρότασιν: Pseudo-Macedonia.

ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΣΟΥ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΟΝ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Μέ την αρμόζουσα εκκλησιαστική τάξη καί λαμπρότητα ετελέσθησαν τό Σάββατο 4/17 Νοεμβρίου υπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γεροντίου τά ἐγκαίνια τοῦ περικαλλοῦς Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Κερατσινίου.

Γιά τήν καθιέρωση τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἡ Ἱ. Μονή Ἀγ. Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας ἀνταποκρινομένη στήν παράκληση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Γεροντίου εὐγενῶς παρεχώρησε ιερά λείψανα τῶν Ἀγ. Νεομαρτύρων Γεωργίου, Δημητρίου καί Ἰωάννου, τά ὁποῖα σύμφωνα μέ τό καταρτισθὲν πρόγραμμα τήν παραμονή τῶν ἐγκαινίων καί στήν συμβολή τῶν ὁδῶν Περρουβοῦ καί Γρ. Λαμπράκη μέ κάθε ἐπισημότητα καί ιερή κατάνυξη τά ὑποδέχθηκαν σύσσωμος ὁ ἱερός κλῆρος καί ὁ εὐσεβὴς λαός. Ἐν συνεχείᾳ ετελέσθη ἡ κατάθεσις εἰς τό ὑπό καθιέρωση ἱερό θυσιαστήριο τῶν Ἀγ. Λειψάνων καί ὁ πανηγυρικός Ἑσπερινός εἰς τόν ὁποῖον χοροστάτησε ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης.

Τό πρωί τοῦ Σαββάτου 4/17 Νοεμβρίου ὁ Ἱ. Ναός κατεκλύσθη καί πάλι ὑπό πλήθους πιστῶν οἱ ὁποῖοι μέ ιερή εὐλάβεια παρηκολούθησαν τήν ὡραία τελετή τῶν ἐγκαινίων, καθῶς καί τήν ἐπεξήγησιν τῶν συμβολικῶν λατρευτικῶν πράξεων ὑπό τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Πειραιῶς καί Σαλαμίνος Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμ. Γρηγορίου Ταυλαρίου. Μετά τό πέρας τῶν ἐγκαινίων ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιῶς καί Σαλαμίνος κ. Γερόντιος σέ συνιερουργία μέ τόν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Μαραθῶνος κ. Φώτιο καί τόν ἱερό κλῆρο προέστη τῆς πρώτης Ἀρχιερατικῆς Θ. Λειτουργίας. Ἰδιαίτερη αἴγλη στήν καθιέρωση τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ προσέδωσε καί ἡ παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομου πού κήρυξε, μέ τήν γλαφυρότητα πού τόν διακρίνει, τόν Θ. Λόγο. Ὁ Μακαριώτατος Πρωθιεράρχης μας συνεχάρη τό Σύλλογο ἐνότητος Πατρῖου Ἑορτολογίου «Ο ΑΓ. ΜΗΝΑΣ», πού ἀνήγειρε τόν περίλαμπρο Ἱ. Ναό τοῦ Ἀγ. Κοσμᾶ, ἀνεφέρθη στήν σημασία τῆς καθιερώσεως τῶν ἱερῶν θυσιαστηρίων, στήν ἀξία τῆς ὑπαρξῆς καί τῆς προσφορᾶς τῶν διαφόρων φορέων (Σωματείων, Συλλόγων κ.ἄ.) στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας ὅταν αὐτοί ἐκπληροῦν τόν σκοπό τους πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τό νά εἶναι ἀρωγοί στήν Θεία ἀποστολή της καί ἐπ' οὐδενί νά τήν ὑποκαθιστοῦν, ἐνῶ ἰδιαιτέρως τόνισε ὅτι οἱ Ἱ. Ναοί σύμφωνα μέ τούς ἱερούς κανόνες γιά νά λειτουργοῦν ἐντός τοῦ πλαισίου τῆς κανονικῆς τάξεως, δέν θά πρέπει νά ἀνήκουν στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας μας μόνο πνευματικά.

Μετά τό πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Γ. Θεοδωρίδης εὐχαρίστησε ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου τούς ἐπωνύμους καί ἀνωνύμους εὐεργέτες καί δωρητές τοῦ νέου Ναοῦ, καί ὅσους μερίμνησαν καί συνέβαλαν γιά τήν ἀνέγερσή του, ἐνῶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερόντιος εὐχήθηκε τήν ταχεία ἀποπεράτωση τοῦ Ναοῦ καί ἐξέφρασε τήν εὐαρέσκειά του σέ ὅσους μερίμνησαν καί κοπίασαν γιά τήν καθιέρωσή του. Μέ ἐπικεφαλῆς τόν Δήμαρχο Κερατσινίου κ. Φ. Μελά

στά ἐγκαίνια καί στήν Θ. Λειτουργία ἀξιοσημείω-
τη ὑπῆρξε ἡ παρουσία τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν.

ΘΥΡΑΝΟΙΞΙΑ ΙΕΡΩΝ ΝΑΩΝ

Μέ ἐκκλησιαστική ἐπισημότητα, ὁ Σεβ. Μη-
τροπολίτης Ἀττικῆς καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστο-
μος, τήν παραμονή τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγ. Αἰκα-
τερίνης, Παρασκευή 24-11/7-12, ἐτέλεσε τά Θυρα-
νοίξια τοῦ νεόδμητου Καθολικοῦ τῆς πανη-
γυρίζουσας ὁμωνύμου Ἱ. Μονῆς Λουτουφίου.
Μετά τόν ἀγιασμό τῶν Θυρανοίξιων ἐτελέσθη ὁ
Μ. Ἑσπερινός, κατά τόν ὁποῖο χοροστάτησε καί
ὠμίλησε ἐπικαίρως ὁ Σεβασμιώτατος τονίζοντας
τήν ἀξία τῶν Ἱ. Μονῶν καί ἐκφράζοντας τόν
δίκαιο ἔπαινο καί τήν εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας,
σέ ὅσους κοπίασαν καί συνέβαλαν μέ ὅποιοδήποτε
τρόπο γιά τήν ἀνοικοδόμησι τοῦ καθολικοῦ τῆς Ἱ.
Μονῆς εὐχήθηκε τά δέοντα εἰς τοὺς ἀδελφούς καί
τόν πνευματικό προϊστάμενό της, Πανοσιολο-
γιώτατο Ἀρχιμ. Εὐθύμιο Μπαρδάκα.

Στά Θυρανοίξια, καθώς καί σέ ὅλες τίς ιερές
ἀκολουθίες τῆς λαμπρᾶς πανηγύρεως, ἔλαβε μέ-
ρος ὁ ἱερός κλῆρος, οἱ τοπικές ἀρχές καί ὁ εὐσεβὴς
λαός τοῦ Κυρίου.

Κατόπιν ἀδείας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀχαΐ-
ας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλινίκου, ὁ Θεο-
φ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος μετέβη εἰς
Μεγάλην Βρετανίαν καί τό Σάββατον 10/23 Δε-
κεμβρίου ἐτέλεσε τά Θυρανοίξια τοῦ παρεκκλησί-
ου τῆς νέας Μονῆς, τήν ὁποίαν ἱδρυσεν ἡ Ἐκκλη-
σία μας εἰς τήν πόλιν Hastings τῆς Ἀγγλίας. Ἡ
Μονή τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἀπάντων τῶν Ἀγίων
τῶν Βρετανικῶν νήσων.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΕΙΟΥ

Μέ τήν εἵσοδο τοῦ νέου ἔτους ὁ Θεοφ. Ἐπίσκο-
πος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος ὡς τοποτη-
ρητῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σερρών (Ἀνατολικῆς
Μακεδονίας καί Θράκης) ἐτέλεσε ἱεροπρεπῶς τά
ἐγκαίνια τοῦ Ἐπισκοπείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
καί εὐλόγησε τήν κοπή τῆς βασιλόπιττας. Τό Ἐπι-
σκοπεῖο αὐτό πού βρίσκεται παραπλεύρως τοῦ
Καθεδρικοῦ Ἱ. Ναοῦ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου
ἦταν ἡ ἔδρα τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πεν-
ταπόλεως κυροῦ Καλλιοπίου καί μέ τήν ροή τοῦ
χρόνου, εἶχε πλέον καταστῆ ἀνάγκη, γιά νά εἶναι
καί πάλι σέ πλήρη λειτουργία νά ἀνακαινισθεῖ ρι-
ζικά. Μετά λοιπόν ἀπό τίς ἀναγκαῖες ἐργασίες
ἀνακαινίσεως, τήν ἐποπτεία τῶν ὁποίων εἶχε τό
ἐκκλησιαστικό συμβούλιο τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱ. Να-
οῦ καί τό ὁποῖο εἶναι ἄξιο ἐπαίνου γιά τό ὡραῖο
αὐτό ἔργο, ἡ χρήση τοῦ Ἐπισκοπείου παραδόθηκε
στόν Θεοφιλέστατο Τοποτηρητή.

ΟΝΟΜΑΣΤΗΡΙΑ ΙΕΡΑΡΧΩΝ

Μετά τόν λαμπρό ἑορτασμό τῶν Ἀγ. Θεοφα-
νείων μιά ξεχωριστή καί μεστή εὐλογίας ἡμέρα,

ήταν για την αγιοτόκο Θεσσαλονίκη τό Σάββατο 13/26 Ιανουαρίου. Την ημέρα αυτή εορτάστηκε με ιδιαίτερη λαμπρότητα ή μνήμη του Όσ. Μαξίμου του Καυσοκαλυβίτου, ημέρα κατά την οποία άγει τά σεπτά όνομαστήριά του ό Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καί Δημητριάδος κ. Μάξιμος.

Τό πρωί τής εορτής ό Σεβασμιώτατος λόγω μιās μικράς άδιαθεσίας δέν ιερούργησε, αλλά παρέστη συμπροσευχόμενος καί κήρυξε τόν Θ. Λόγο στήν Θ. Λειτουργία, πού τελέσθηκε στόν Καθεδρικό Ί. Ναό Τριών Ίεραρχών Θεσ/νίκης. Ό Σεβ. Μητροπολίτης Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καί ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος πού ανταποκρίθηκαν στήν πρόσκληση τής Ί. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης για τά όνομαστήρια του Σεπτού ποιμενάρχου, συνιερούργησαν στήν Θ. Λειτουργία συμπαραστατούμενοι υπό του ιεροϋ κλήρου τής συμπρωτευούσης καί ευχήθηκαν τά δέοντα στόν εορτάζοντα ιεράρχη.

♦ Τήν Τετάρτη 17/30 Ιανουαρίου στόν Ί. Ναό Ύπαπαντής του Κυρίου Καλλιπόλεως Πειραιώς εορτάσθηκαν τά όνομαστήρια του Θεοφ. Έπισκόπου Βρεσθένης κ. Θεοδοσίου. Ό εορτάζων ιεράρχης προέστη τής Θ. Λειτουργίας καί έδέχθη τίς ευχές του ιεροϋ κλήρου καί του εϋσεβοϋς λαοϋ.

♦ Μέ λαμπρότητα εορτάσθηκε στίς Σέρρες ή μνήμη του Αγ. Γρηγορίου του Θεολόγου, ημέρα κατά την οποία άγει τά όνομαστήριά του ό τοποτηρητής τής Ί. Μητροπόλεως Σερρών (Ανατολικής Μακεδονίας καί Θράκης) Θεοφ. Έπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Γρηγόριος.

Τό πρωί τής Πέμπτης 25-1/7-2 στόν Καθεδρικό Ί. Ναό Γεννήσεως τής Θεοτόκου Σερρών έτελέσθη Αρχιερατικό συλλείτουργο, στό όποιο έλαβαν μέρος καί οί Σεβ. Μητροπολίται Πειραιώς καί Σαλαμίνας κ. Γερόντιος καί Αττικής καί Βοιωτίας

κ. Χρυσόστομος. Ό Θεοφ. κ. Γρηγόριος δέχθηκε τίς ευχές του ιεροϋ κλήρου των έκκλησιαστικων επιτροπων καί του εϋσεβοϋς λαοϋ στο άνακαινισμένο Έπισκοπείο τής Ί. Μητροπόλεως.

♦ Τήν Τετάρτη 6/19 Φεβρουαρίου ημέρα τιμής καί μνήμης του Αγ. Φωτίου έόρτασε τά όνομαστήριά του ό Θεοφ. Έπίσκοπος Μαραθώνος κ. Φώτιος. Η ευχαριστιακή σύναξη τελέσθηκε στόν Καθεδρικό Ί. Ναό Αγ. Αθανασίου Ν. Φιλαδελφείας καί παρά τίς δυσμενείς καιρικές συνθήκες πολλοί ήσαν αυτοί πού προσήλθαν για νά έκφράσουν τήν άγάπη καί τίς ευχές τους στόν εορτάζοντα ιεράρχη.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Είς τό πλαίσιο τής αδελφικής συμπαραστάσεως καί βοηθείας του άσθενoϋς Σεβ. Μητροπολίτου Αμερικής κ. Παύλου, του όποιου ή κατάσταση τής υγείας έχει βελτιωθεί σημαντικά, άλλ' έξακολουθεϊ νά χρειάζεται τήν αδελφικήν συμπαράστασιν των συνεπισκόπων του είς τό ποιμαντικόν έργον τής Μητροπόλεώς του, ό Σεβ. Μητροπολίτης Αττικής καί Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος έπεσκέφθη τίς Η.Π.Α., όπου τήν μέν Κυριακήν 14/27 Ιανουαρίου

συνεleitούργησε μετά τοῦ Σεβ/του Ἀμερικῆς εἰς τόν καθεδρικόν Ναόν Ἀγίας Μαρκέλλης Ἀστορίας. Ἦταν συγκινητικό τό γεγονός, διότι οἱ δύο Ἀρχιερεῖς συνεleitούργησαν διά πρώτην φοράν μετά τήν περιπέτειαν τῆς υγείας τοῦ Σεβ. κ. Παύλου, ἡ ὁποία διαρκεῖ ἐπὶ σχεδόν δύο ἔτη.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβη εἰς Μόντρεαλ Καναδᾶ, ὅπου τήν 19-1/1-2-2008 προεξῆρχε τῆς πανηγύρεως τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, στηρίζοντας καί ἐνδυναμώνοντας πνευματικῶς τό ἐκεῖ ποίμνιον τῆς Γνησίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Παρομοίαν ἀποστολήν ἀνέλαβε νά ἐπιτελέσῃ καί ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Μαραθῶνος κ. Φώτιος. Μέσω Νέας Ὑόρκης μετέβη εἰς τήν πόλιν Clearwater τῆς Φλώριδος προκειμένου νά προεδρεύσῃ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ συνεδρία ἔλαβε χώραν κατὰ τό διήμερον 27-28 Ἰανουαρίου/9-10 Φεβρουαρίου καί ἀσχολήθηκε μέ ὀργανωτικά θέματα τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.

Ὁ αὐτός Ἐπίσκοπος, τήν 13/26-2-2008 μετέβη εἰς τήν Ρωσικήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Lesna τῆς Γαλλίας, πρὸς συνάντησιν μετά τοῦ Ρώσου Ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος, προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ρωσίας (ἡ ὁποία διεμορφώθη ἀπό τοὺς Ἀρχιερεῖς Λάζαρο καί Βενιαμίν τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς, οἱ ὁποῖοι διεχώρησαν τήν θέση τους τό 2001, ἀφοῦ διαφώνησαν μέ τήν πορεία ἐνώσεως τῶν Ρώσων τῆς Διασποράς μετά τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας). Ὁ Θεοφιλέστατος συνεζήτησε κανονικά καί ἐκκλησιολογικά θέματα μετά τῶν Ρώσων ὁμοδόξων καί διεπίστωσε τήν ταυτότητα τῶν ἀπόψεων τῶν Ρώσων μετά τῶν Ἑλλήνων Γ.Ο.Χ. Εἰς τήν φωτογραφία διακρίνεται ἡ οἰκοδόσποινα Γερόντισσα Μακρίνα μετά τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τύχωνος καί τοῦ Ἐπισκόπου Φωτίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Τα αγία θεοφάνεια

Πειραιεύς

Θεσσαλονίκη

Θεσσαλονίκη

Νέα Υόρκη

Πειραιεύς

Νέα Υόρκη

Σέρραι

